

UFO-DEBAT

SUFOI®
ufo-nyt
29. årg. okt.-dec. 1987 Nr. 4

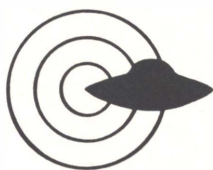
**Rumskib fra en fremmed planet?
UFO-landing ved Hillerød
UFO-styrt på Amager
Haloer og bisole**

Abonnement 137 kr. årligt · Løssalg 39 kr. pr. nummer

UFO-NYT nr. 1
udkommer medio
marts 1988

ufo-nyt

29. årg. okt.-dec. 1987 Nr. 4

UDGIVES AF
SKANDINAVISK UFO INFORMATION
POSTBOX 6, 2820 GENTOFTE
02 24 17 02

FORSIDEN:

UFO-landing på p-plads i skoven
lige uden for Hillerød.
Læs artiklen side 17.

Tegning: *Stefan Harboe Andersen.*

INDHOLD:	SIDE
Statusrapport: Vi har lært en hel del	3
UFO-rapport: Danmark	6
Afsløring: Rumskib fra en fremmed planet	9
UFO-styrt på Amager?	13
Nærobervation af 2. grad: UFO-landing ved Hillerød	17
Naturfænomen: Haloer og bisole	18
Notitser: Kort fortalt	22
SUFOI-Aalborg: 15 års jubilæum	23
Kære læser	24

SUFOI reg. nr.
ISSN

3148/3149
0049-4976

SATS & MONTAGE, SVENDBORG · 09 21 39 46
STANDARDTRYKKERIET, SVENDBORG

ABONNEMENT:

UFO-NYT udkommer med 4 numre årligt. Det bestilles ved indbetaling af abonnementsprisen DKr. 137,- for 1987 til giro 9117725, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

UFO-NYT kan fremsendes i kuvert mod en merpris på kr. 40,- (ialt kr. 177,-). Denne kuvertservice er obligatorisk for Grønland og lande uden for Skandinavien.

COPYRIGHT:

Nyhedsmediernes kan, i henhold til ophavsretsloven og med kildeangivelse, bringe signerede artikler i uddrag. (Hele artikler kun efter skriftlig aftale med redaktionen).

ADRESSEÆNDRINGER bedes hurtigst muligt meddelt direkte til SUFOIs Ekspedition, Postboks 6, 2820 Gentofte.

SUFOI

Ekspedition og regnskab:
Skandinavisk UFO Information - SUFOI,
Postbox 6, 2820 Gentofte
Giro 9 11 77 25

Tlf. 02 24 17 02
Normal ekspeditionstid: Kl. 18-23.

1) SUFOI er en forening, der har til formål at bidrage til forståelsen af ufo-fænomenerne ved indsamling og bearbejdning af kildemateriale (observationsberetninger, forsøgsresultater, bøger m.m.), samt at udbrede kendskabet til emnet ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed.

2) Det er SUFOIs opfattelse, at kildematerialet udgør et vigtigt grundlag for undersøgelser og oplysningsarbejde ud fra en seriøs og kritisk synsvinkel.

3) Ved et ufo-fænomen forstår vi et himmel-fænomen, hvis væsentligste kendetegn er, at det selv efter en nøje undersøgelse, foretaget af kompetente personer, ikke kan forklares som værende et kendt, naturligt fænomen.

4) Da fænomenerne endnu er uopklarede, ønsker SUFOI ikke at fremhæve eller afvise nogen bestemt teori om deres art eller oprindelse.

SUFOI ledes af **Repræsentantskabet**.

Den daglige ledelse varetages af formanden og de to næstformænd.

Repræsentantskabet består af 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

REPRÆSENTANTSKAB

SUFOIs formand, Rapportarkiv: Torben Birkeholm, Adalsvej 16, 9210 Aalborg SØ. 08 14 70 97.

Næstformand: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Næstformand: Flemming Rasmussen, Rugmarken 2, 8520 Lystrup, 06 22 59 20.

Redaktionsgruppe:

Ansvarshavende redaktør: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Henrik Klinge Pedersen, Købmagergade 59, 1., 1150 København K.

Ole Henningsen, Duegård, Højrebyvej 59, 4920 Søllested. 03 94 11 69.

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 21 39 46.

Foredragsafdeling: Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.

SUFOIs Udklipscentralt: Niels Chr. Krag, Skanderupvej 6, 3. th., 2610 Rødovre. 01 70 90 86.

Fotoafdeling: Kim Møller Hansen, Eilekiersvej 14, Benløse, 4100 Ringsted.

Projektmedarbejder: Lars K. Lassen, Lysøhøjgårdsvej 97, st. tv., 2500 Valby. 01 30 46 44.

SUFOIs Alarmcentral: Ole J. Knudsen, Kærsangervej 7, 8300 Odder, 06 54 21 21.

SUFOIs Ekspedition: Lillian Micheelsen, Fælledvej 79, 7000 Fredericia. 05 92 25 15.

SUFOIs Medlemsarkiv: Jan Hansen, Uglekær 28, 6200 Åbenrå.

Datakonsulent: Per Andersen, Klingsejvej 28, 2720 Vanløse. 01 71 96 64.

Arkivar: Jørgen Bengtvig, Galgebakken, Skrånt 3-15A, 2620 Albertslund. 02 64 44 69.

Repræsentanter på Sjælland:

Jørgen Nielsen, Sct. Hansgade 6, 4000 Roskilde. 02 35 11 49.

Karin Bøger, Mariehøj 234, 2990 Nivå. 02 24 17 02.

Arne S. Petersen, Nykær 34, 4. th., 2605 Brøndby. 01 75 27 12.

Repræsentanter på Fyn:

Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg. 09 21 39 46.

Repræsentanter i Jylland:

Jann E. A. Nielsen, Teisensvej 8, 9400 Nørresundby. 08 17 85 39.

Inge H. Svane, Attikavej 23, Hårup, 8530 Hjortshøj. 06 99 92 39.

Bent Eriksen, Avlsbrugervej 23, 2. tv., 7000 Fredericia. 05 92 00 81.

Peter Nørgaard, Møllegade 7, 1. tv., 8600 Silkeborg. 06 80 13 15.

Repræsentanter i Norge:

Finn W. Kalvik, Arm. Hansensvei 11, N-5030 Landås, Norge. Kontakt for UFO-NYTs læsere i Norge. 05 - 28 01 26.

SUFOI • UFO-NYT

De i »UFO-NYT« offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at SUFOI nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

STATUSRAPPORT

Vi har lært en hel del...

Af Hilary Evans.

Med denne artikel gør Hilary Evans, ledende britisk ufolog, status over de seneste 40 års interesse for ufoerne. Samtidig er artiklen Hilarys hilsen til alle »UFO-NYT«s læsere samt et tillykke til SUFOI med de 30 år.

Hvad skete der den 24. juni 1947? En mand så noget på himlen, som han ikke mente lignede noget, som han havde set før.

Det var der nu intet usædvanligt i. Hvad gjorde så, at denne hændelse gik hen og blev noget helt specielt? Når den slags ting skete tidligere, blev objektet enten identificeret som noget kendt, eller man antog, at det kunne identificeres, hvis man havde flere oplysninger. Men i dette tilfælde antog man, at observatøren havde set noget på himlen, hverken han eller nogen anden kunne identificere: et fænomen, ikke blot uidentificeret, men umuligt at identificere med den viden, man havde dengang.

Der er nu gået over 40 år, og vi ved stadigvæk ikke den dag i dag, om det, der skete den gang, var fup eller fakta. Vi ved ikke, hvad Kenneth Arnold så. Vi ved ikke, hvad alle de, der som han har rapporteret en ufo-observation, har set.

Når vi endnu ikke kender svarene, er det ikke, fordi vi ikke har søgt efter dem. I 40 år har mange personer - og endda mange dygtige personer - været beskæftiget med at lede efter dem. Hvis vi ikke fandt et bevis, kunne vi have givet op. Hvis vi havde fundet et endeligt bevis, behøvede vi ikke at søge længere. Som det er for nuværende, har vi fundet noget, der peger i en retning, og noget, der peger i en anden - så vi fortsætter!

Selv om svarene stadig ikke er fundet, har vi ikke desto mindre lært en hel del.

Det vigtigste, vi har lært, er nok, at vi ikke skal forvente et let svar. Den kendsgerning, at vore spørgsmål stadig er ubesvarede, skyldes måske, at de ikke er de rigtige spørgsmål. Måske er spørgsmålet, »Så Kenneth et ufo?« fuldstændig meningsløst.

Måske er det mere korrekt at spørge:

»Hvad var det, der skete for Kenneth Arnold og ingen anden?«, eller »Hvorfor skete det i 1947 og ikke i et hvilket som helst andet år?«, eller »Hvorfor skete det i USA og ikke et hvilket som helst andet sted?«, eller »Hvorfor gjorde netop denne observation, hvad det så end var, et så stort indtryk på både ham og samfundet som helhed?«.

På det tidspunkt, hvor Arnold havde sin observation, var det helt forkert - ja endda vildledende - at stille spørgsmål. Det eneste, der egentlig skete, var, at en erfaren pilot havde set nogle flyvende objekter, han ikke kunne identificere, hvilket pr. definition gjorde dem til uidentificerede flyvende objekter, ufoer. Det var simpelt hen blot et spørgsmål om at finde ud af, hvad disse objekter var for noget.

Efter de 40 år, der nu er gået, har vi erfaret, at der inden for ufo-forskningen ikke er noget, der er let. De samme indviklede og komplicerede spørgsmål, som vi har stillet vedr. Arnold observationen, må vi stille til enhver anden observation, som har fundet sted gennem disse 40 år.

- Vi har taget observatører i med fuldt overlæg at lyve, så vi må se den mulighed i øjnene, at selv om alle observatører, lige fra Arnold til dato, virker ærlige, spiller de måske et falsk spil måske af personlige grunde, måske på andres vegne.
- Vi er stødt på observatører, der ubevidst løj, måske fordi de befandt sig på et andet bevidsthedsniveau, hvor den almindelige virkelighed kortvarigt var erstattet af en alternativ virkelighed, eller måske var de blevet vildledt af andre, eller måske havde de ubevidst vildledt sig selv.

Årets UFO-bog

UFOs 1947-1987:

THE 40-YEAR SEARCH FOR AN EXPLANATION

compiled by Hilary Evans,
with John Spencer, for BUFORA

For at markere 40 år med observationer, undersøgelser og forsøg på at finde en forklaring, har British UFO Research Association (BUFORA) udgivet et enestående, internationalt værk. Over 40 af verdens førende ufologer har bidraget med artikler. Der er referencer til hver artikel, korte forfatterbiografier, mange illustrationer, en omfattende bibliografi og en liste over ufo-organisationer.

• UFOs throughout history, *Michel Bougard* • Before the Flying Saucers came, *Nigel Watson* • The ghost rockets, *Anders Liljegren & Clas Svahn* • The Maury Island caper, *John A. Keel* • 13 UFO case histories, *Kim Hansen* • UFOs as related to the African tribal system, *Cynthia Hind* • UFOs in Latin America, *Willy Smith* • UFO Occupants, *Peter Hough* • UFO crash-retrievals, *Leonard Stringfield* • Saucerful of secrets, *Andy Roberts* • UFO statistics, *Claude Maugé* • Defining the UFO, *Richard Haines* • Investigating the UFO, *V. J. Ballester Olmos* • UFO effects upon people, *James McCampbell* • Radar and the UFO, *Martin L. Shough* • Assessing the witness, *Alex Keul & Ken Phillips* • The role of the computer, *John Spencer*, *Maurizio Verga & Jacques Vallée* • The Paradox of UFO design, *Jenny Randles* • The UFO propulsionists, *Ken Behrendt* • Ambiguity in UFO behaviour, *Robert Girard* • The ET hypothesis, *John Prytz* • British spooklights, *David Clarke & Granville Oldroyd* • UFOs as natural phenomena, *Chris Rutkowski* • UFOs and concepts of reality, *Jenny Randles* • Alternative hypotheses, *Dennis Stacy* • UFOs and scientists, *Ron Westrum* • The day the Flying Saucers invaded the cinema, *Nigel Watson* • UFOs and the public, *John Spencer* • Conspiracy and cover-up, *Hilary Evans* • UFOs as psychological and parapsychological phenomena, *Mark Moravec* • The psycho-physical nature of UFO reality: a speculative framework, *Jacques Vallée* • UFOs as social and cultural phenomena, *Hilary Evans* • Levels of mystification, *John Rimmer* • The case for scepticism, *Michel Monnerie* • The case against scepticism, *Willy Smith* • UFOs as folklore, *Bertrand Méheust*.

UFOs 1947-1987 has been compiled and edited by Hilary Evans - widely-respected author of the ground-breaking *Visions* ★ *Apparitions* ★ *Alien Visitors* (1984) - aided by John Spencer. Both are members of BUFORA's council.

ISBN: 1 870021 02 9
244 x 172 mm, sewn, paper. 352 pp,
photos, diagrams, tables, index, bib,
notes & refs. Publication: July 1987.

Pris kun kr. 185,-.

Bogen bestilles ved at indbetale
kr. 185,- + kr. 12,- (porto/eksp.)
til giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6,
2820 Gentofte.

Skriv »UFOs 1947-1987« på
modtagerdelen.

- Vi er stødt på andre formodede ufo-observatører, der reagerede på alle former for uhåndgribelige påvirkninger - deres personlige distraktioner, tro og andre påvirkninger fra deres daglige miljø. Efterkrigs-kedsomhed; kold krigs frygt; rumalder-varslere; de gamle guders forsvinden og behovet for nye - kulturelle faktorer, som alle kan påvirke observatørernes evne til at fatte og fortolke det set.

Samtidig ved vi, at lignende faktorer påvirker enhver, der kommer undervejs med en hændelse som Arnolds: Avisjournalisten, der vejrer en god historie; forskeren, hvis nysgerrighed vækkes; den troende, som ser det som en bekræftelse på sit håb og sin frygt; skeptikeren, som går løs på hændelsen, som om den er et afskyeligt rygte, der for enhver pris skal manes i jorden.

Vi har erfaret, at disse ting og mange flere gør ufo-forskningen til et meget komplekst foretagende. Vi har også erfaret, at vi ikke skal gøre os noget håb om, at vi kan løse problemet uden hjælp fra mange forskellige eksperter:

- Vi har brug for astronomernes hjælp til at fortælle os, om det er sandsynligt, at ufoerne kan være af ikke-jordisk oprindelse.
- Vi har brug for meteorologerne og geologerne til at fortælle os, hvilke mekanismer i naturen der kan misfortolkes til at være et sådant fænomen.

- Vi har brug for psykologerne til at fortælle os, hvad der foregår i observatørernes hjerter; og fysiologerne til at fortælle os, hvad der sker med deres lemmer.

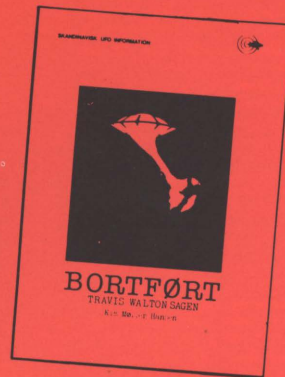
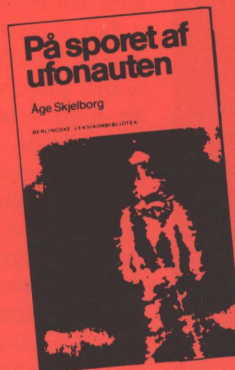
- Vi har brug for sociologerne til at fortælle os, hvad der i observatørernes omgivelser kan have påvirket dem; antropologerne til at fortælle os om faktorer i den kulturelle baggrund; og mytologerne til at fortælle om ting i den traditionelle overlevering, der også kan have påvirket observatørerne.

På samme måde har vi også erfaret, at fænomenet drejer sig om mere end de nævnte aspekter. Den udfordring, som ufoerne giver os, kan kun modtages, hvis vi er villige til at acceptere, at vi ikke blot skal lytte til, hvad disse fagområder har at fortælle, men vi må også brede os til andre områder og acceptere den mulighed, at ufoerne meget vel kan involvere noget nyt, noget der meget vel kan ligge langt uden for disse eksperters viden.

Det, der er sandhed i Arnold-tilfældet, gælder også i de andre observationer, der er blevet indrapporteret og undersøgt gennem disse 40 år. Observationerne, der alle midlertidigt er blevet betegnet som »ufoer«, har været af lys, der enten har krydset himlen med en konstant hastighed og en ret kurs, eller de har danset over himlen med de mærkeligste manøvrer. Mange af lysene har ikke haft nogen egentlig facon, så ob-

JUBILÆUMS-TILBUD

Benyt dig af
dette enestående tilbud.
Her er mange
timers
spændende
vinterlæsning
for få penge.

- »Spøgelsesraketterne« (artikelsamling) før kr. 35,- NU kr. 20,-
- »På sporet af ufonauten« (288 sider) før kr. 35,- NU kr. 20,-
- »Bortført. Travis Walton Sagen« (68 sider, ill.) . . . før kr. 40,- NU kr. 20,-
- »UFOer over New Zealand« (74 sider, ill.) før kr. 35,- NU kr. 20,-
- »Synspunkter - 3 UFO artikler« (60 sider, ill.) . . . før kr. 30,- NU kr. 20,-

Bøgerne bestilles ved at indbetale beløbet (+ kr. 12,- til porto/ekspedition) på
giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte. Husk at skrive på
modtagerdelen, hvad der bestilles.

servatøerne har kun kunnet beskrive dem som lyskugler - nogle har dog været mere konkrete objekter med landingsstel og gen-nemsigtige kupler. Der har været objekter, der skiftede facon, objekter, der samledes og skiltes, og objekter, der lignede jordiske kulturgenstande. Der har også været besætningsmedlemmer af alle former og størrelser, nogle så menneskelige som dig og mig, nogle lignede guder, nogle gele, nogle maskiner og alle hengav de sig til mange forskellige og forvirrende former for en tilsyneladende meningsløs opførsel.

Og hele tiden har vi haft en nagende tvivl: så observatøerne egentlig noget som helst? Og hvis de gjorde, så de det så på det samme bevidsthedsniveau, som de så hverdagen omkring dem?

Mange forskere har været irriterede over den slags spørgsmål. Det er kun naturligt at ønske simple svar, og de fleste af os ville uden tvivl foretrække, at ufoerne skulle vise sig at være simpelt dit eller simpelt dat. Men efter 40 år, hvor fænomenet har været vejet op mod alle de modeller, man kunne forestille sig - inklusive mange, som man overhovedet ikke kunne forestille sig, før ufoerne satte disse griller i hovedet på os - står det helt klart, at de metoder, vi skal anvende, ikke er helt så enkle. De troende tror ganske simpelt, at det er ganske almindelige fremmede rumskibe; de, der tror på sammensværgelsesteorien, mener, at det drejer sig om et hemmeligt våben fra en eller anden farlig jordisk magt; fundamentalisterne advarer os ganske enkelt om, at det er et af djævelens nyeste tricks; skeptikerne mener simpelt hen, at fænomenet ganske enkelt kan afvises som værende en illusion eller en misfortolkning - disse og mange andre alt eller intet forslag har vist sig at være meget mangelfulde.

Så alt i alt er det ligegyldigt på hvilket bevidsthedsniveau ufoerne findes, for her er der virkelig en ny og enestående kompleks udfordring.

Bevis nok

I de seneste 40 år er der indsamlet en helt utrolig mængde data - der inden for andre af menneskets aktivitetsområder ville have været tilstrækkelige til, at man kunne drage konklusioner. Paradoksalt nok er det denne store bevismængdes natur, der er skyld i tvivlen og usikkerheden.

For det første drejer det sig næsten udelukkende om øjenvidneberetninger uden noget som helst underbyggende bevis. Når vi så endelig har et håndgribeligt bevis, er det altid for utilstrækkeligt til at virke overbevisende; det er altid flertydigt, og derfor er der plads til tvivlen.

På den anden side gør den store mængde af beretninger et stort indtryk. Der er gennem de seneste 40 år blevet skrevet i tusindvis af rapporter, og selv om kun en promille kan tages alvorligt, er der stadig en hel del anormale hændelser, rapporteret af personer, hvis ord vi overhovedet ikke har nogen som helst grund til at tvivle på.

Det hele besværliggøres af visse andre faktorer:

- Mange, måske endda de fleste, forskere har været af den mening, at der kun er et enkelt »ufo-fænomen«; men det er nu langt fra sikkert, at det forholder sig sådan i virkeligheden. Måske er det, der forstyrrer forskningen, den kendsgerning, at det sande ufo-fænomen er gennemsyret af forskellige pseudo-ufoer - som selvfølgelig er lige så »uidentificerede« som det virkelige fænomen!
 - Beretningerne indeholder ikke blot observationer af ufoer, men også møder med deres besætningsmedlemmer. Er disse sande tilfælde, eller er de adfærdsbetingede pseudo-begivenheder, i hvilke ufo stereotypen er blevet brugt som en ramme for en personlig fantasi?
- Fænomenets kerne - det folk ser på himlen - har været genstand for forskellige fortolkninger udledt af specifikke tros-systemer. Det er enten blevet fordømt som Satans måde at varsele Anti-krists ankomst, eller hilst velkommen som de kosmiske beskyttere, der vil redde menneskeheden fra konsekvenserne af dens tåbelige og onde natur. At disse hypoteser ofte har karakter af at være en del af et udbredt kult-fænomen, får det til at se ud som om, at det stereotype ufo blot er en psykologisk triggermekanisme, hvilket igen kan få en og anden til at tvivle på *alle* beretningerne. For hvem kan være sikker på, at disse motiver ikke er til stede i *alle* tilfældene?

Det er under disse udviklede omstændigheder, at ufo-forskningen er blevet udført, og det har taget modet fra de få professionelle, der virkelig var kvalificerede til at foretage forskningen. Når der ses bort fra nogle ganske få tilfælde, er ufo-forskningen ikke blevet udført af erfarne videnskabsmænd, men af amatører uden udstyr og penge. I meget sjældne tilfælde har videnskaben og militæret været indblandet, men de har kun udvist ringeagt over for et samarbejde med de amatørforskere, der dog efterhånden både har fået en vis ekspertise og har indsamlet en betydelig datamængde. Det er ikke overraskende, at mange forskere spekulerer på, om dette er en velovervejet politik fra myndighederne, såvel jordiske som ikke jordiske.

Høje standarder - stor besynderlighed

Til trods for alle disse besværligheder, og i modsætning til hvor absurd det end er, har ufo-forskningen udviklet visse standarder, som i høj grad lever op til dem, der bruges inden for den videnskabelige forskning. Lige siden de første ret primitive forsøg, som de første ufo-forskere gjorde, har ufologi- en udviklet sig, og vi har lært både at stille mere gennemborende spørgsmål og derefter analysere dem omhyggeligt. Ironisk nok sker der det, at hvis de forbedrede procedurer bliver en succes, og vi derfor får fraso-

teret det meste af det uvedkommende og irrelevante, vil fænomenets kerne, som vi så vil være i stand til at se tydeligere, blive endnu mere forvirrende end nogensinde.

Det ser ud til, at et ufo, hvis det ikke er en misfortolkning af noget kendt, men endnu uopdaget (enten det er et naturligt fænomen eller et uidentificeret objekt, såsom et hemmeligt militært våben), højst sandsynligt er et af følgende:

- Et naturligt, fysisk objekt.
- Et skabt, fysisk objekt.
- Overhovedet ikke et objekt, men en psyko-social reaktion udløst af en stimulus, som kan være noget ganske enkelt modtaget under omstændigheder, hvor dets sande natur ikke opdages.

At visse ufoer er et ukendt, naturligt fænomen, fremgår tydeligt af visse tilfælde, f.eks. observationerne i Hessdalen i Norge, hvor man fik rigeligt med fotografiske og målte beviser.

At nogle ufoer er fabrikerede fysiske objekter, kan ikke bevises, men der er en hel del, der peger i den retning, for eksempel det radar/visuelle ved Bentwaters/Lakenheath i England, hvor der i høj grad var en del, der støttede den påstand, at objekter, som vi jordboere endnu ikke magter at lave, optrådte intelligent i vores atmosfære. Manglen på entydige fotografier eller spor - for blot at nævne noget - er nedslående, men ikke endelig. Og alternativet - at hver eneste rapport drejer sig om en form for misfortolkning - er vel næppe meget mere sandsynligt.

At mange observationer blot er en psyko-social reaktion fremgår meget tydeligt i de mange rapporter, hvor stimulus har vist sig at være et naturligt objekt, som f.eks. Venus. Dette gør os i stand til at se, hvor meget observatøren har tilføjet, samtidig med at vi kan spekulere på hvordan og hvorfor.

I dette dødvande, og indtil et bedre bevis dukker op, har nogle teoretikere valgt at gå meget forsigtigt til værks, mens andre har valgt at gå mindre forsigtigt frem med »hvis nu« som bevis - d.v.s., »hvis nu« observatøerne fortæller ikke blot den subjektive, men også den objektive sandhed.

Denne metode har dog ikke været så tilfredsstillende som ønsket, da der ikke er enighed om, hvor langt man skal gå med disse »hvis nu« procedurer. Skal man med denne metode f.eks. godtage det, hvis nu en observatør hævder at have været bortført i et fremmed rumskib?

Et andet minus ved denne »hvis nu« metode er, at den fremmer så kontroversielle ting som kanaliseringen af påståede meddelelser fra rumvæsener, der nok mere end noget andet inden for dette område har afskrækket den seriøse interesse.

Til trods for alle disse vanskeligheder og de modarbejder, der finder sted, er det dem, der har undersøgt fænomenet mest

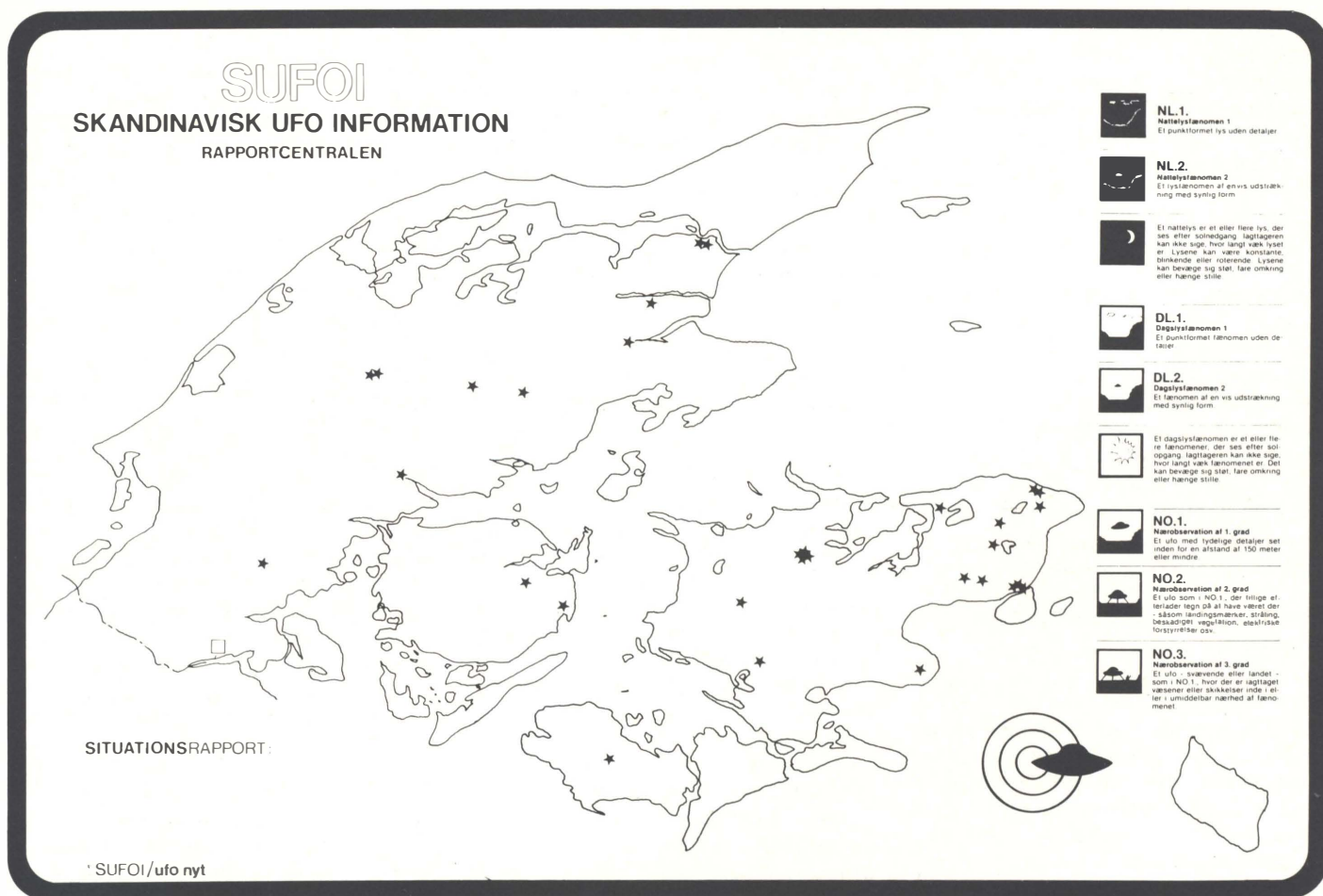
— fortsættes side 8

UFO-RAPPORT

DANMARK

Ser du et UFO,
ring straks til
06 54 21 21

Ved Torben Birkeholm.

1. juni - 30. sept. '87

Oversigten dækker tredje kvartal af 1987, som det ses af kortet og listen. Bemærk dog, at observationerne er registreret hos SUFOI i perioden, mens selve tidspunktet for observationerne kan ligge før perioden. Et skønsomt udvalg fra listen gennemgås her:

Lyskegle over vandtårn

Den 13. august 1986 var tre personer i bil på vej fra Skive til Mariager efter et besøg. Ca. klokken 23.50 var de tæt ved Mariager, på vej mod øst, da den ene passager fik øje på et lysskær i retningen nord-nordøst.

Lysskæret syntes at komme fra et sted meget højt på himlen. De standsede bilen og steg ud, men kunne ikke høre nogen lyd derfra. Pludselig kom der en svag lysstriben nedad, som dannede en smal kegle, der tiltog i lysstyrke.

Den flotte »lyskegle« syntes at skinne

ned på et vandtårn ved Hohøj, bag en nærliggende skov. Efter nogle minutter aftog lysstyrken, og »lyskeglen« trak sig langsomt opad igen og opløstes. Et af vidnerne sammenlignede lysets farve og kraftigste styrke med belysningen ved en fodboldbane, mens chaufføren poetisk bemærkede: »Jeg tror Sankt Peter har tændt over sin gadedør i aften...«!

Selv om det ikke er bekræftet, mener SUFOI, at en sandsynlig forklaring er en speciel variant af nordlys, som netop tager sig ud

som en lysstråle. Påskemorgen 1982 var hundreder af nordjyder vidner til et tilsvarende fænomen (se UFO-NYT 4/82, side 18-21).

Langsom sky

Ved halv fire tiden en søndag morgen i begyndelsen af maj måned (3. maj 1987), sad en 43-årig kvinde i sin lejlighed i Farum. Hun kiggede ud på det første lys fra solen, der ramte de spredte skyer.

Skyerne bevægede sig fra vest mod øst og skiftede langsomt form undervejs.

Kvinden opdagede en sky, der blev stående, mens de andre bevægede sig, og hendes nysgerrighed blev vakt! Hun hentede sit fotoapparat, blot for at konstatere, at der ikke var film i apparatet. Pludselig bevægede »skyen« sig i tre store ryk mod højre, og den blev mere aflang som en kondensstribe.

Foran skyen kom en »prik« til syne, som bevægede sig væk i samme retning, blot med utrolig fart, i en ret linie. Tilbage blev en mindre »sky«. Det hele varede ca. 10 minutter. SUFOI har ikke andre beretninger om fænomenet og foreløbig heller ingen forklaring.

Rød lyskugle lander i Sorø

SUFOI har i skrivende stund kun få oplysninger om en observation fra Sorø den 13. august 1987, hvor en anonym læser beretter følgende til »Dagbladet«:

»Jeg så en orange eller rød lyskugle kredse over søen her i byen. Dens spejlbillede så jeg i søen. Den kom ud fra skoven, og jeg mente først, at det var et ildskær.

Men efter et par minutter gik det hen over søen og henover Sorø Akademi og stod stille i luften. Lidt efter dalede det langsomt ned. Jeg blev stående et kvarters tid, men så ikke mere til det.

Jeg fulgte stien langs søen, og pludselig så jeg det igen. Det stod på jorden, inde på Akademiets grund. På græsplænen stod den og lyste op som en stor lampe.

Da jeg kom nærmere, steg den hurtigt op til siden og fløj ud gennem porten til byen, og lyset gik væk, lige før den nåede porten. Der var ingen støj at høre.

Jeg har boet her i byen over 40 år og har aldrig set noget lignende før. Kan det have været et UFO, spørger vores læser, der før har læst i DAGBLADET om den slags.

Men de eksisterer vel ikke, slutter vedkommende.

Observatøren tvivler åbenbart på sin egen observation, men SUFOI forsøger via avisen at spore den anonyme læser, så vi kan få lejlighed til at undersøge sagen nærmere. En mulig »landing« af en »lyskugle« er jo nok et par timers arbejde værd. Skulle nogle af UFO-NYTs læsere kende noget til sagen vil vi meget gerne høre om det, og kan love at dele vores viden med de øvrige læsere på et senere tidspunkt.

Oversigt over observationer modtaget i perioden 1. juni til 30. sept. 1987

Observations-dato	Begyndelsestids-punkt	Varighed	Observationssted (postnr. og bynavn)	Antal obs.	Farver	Evt. identifikation
10.09.83	01.10 DST	10 min.	3400 Hillerød	1	gullig/hvid	
09.07.86	03.30 DST		4700 Næstved	flere	rød	Mars
10.07.86	22.55 DST	5-10 min.	7100 Vejle		flamme-rød	Venus + flylys
14.07.86	23.15 DST	2 min.	1820 Kbh. V.	1	gullig	Månen
13.08.86	ca. 23.58 DST	flere min.	9550 Mariager	3		
02.10.86	21.10 DNT	5 min.	8600 Silkeborg	1	rød/grøn	
02.10.86	22-tiden DNT		7400 Herning	1	hvid	fly
06.10.86	17.55 DNT	5 min.	8900 Randers	1	ildrød	kond.-stribe
17.10.86	21.16 DNT	5 sek.	5800 Nyborg	1	mørk	fugle
06.04.87	21.35 DST	30 min.	3100 Hornbæk	1	hvid	
17.04.87	22.40 DST	5 min.	3300 Frederiksv.	1	gul	ballon
17.04.87	22.40 DST	timer	2500 Valby	1	hvidlig/rødlig	Sirius
03.05.87		2 min.	3520 Farum	1	grå	
el. 10.05.87						
24.05.87	ca. 23.30 DST	ca. 10 min.	5560 Aarup	2	hvid/røgfارvet	
02.06.87	ca. 23.05 DST	ca. 5 min.	9000 Aalborg	2	gullig	
05.06.87	01.30 DST	10 min.	3100 Hornbæk	1	orangerød	
13.06.87	10.45 DST	20 min.	2600 Glostrup	1	sølvfarvet	ballon
02.07.87	01.41 DST	2 t. 20 min.	Mellem 3480 Fredensborg, 3100 Hornbæk og 3000 Helsingør	2	hvid	Capella
04.07.87	23.29 DST	4 min.	2630 Tåstrup	1	gullig/hvid	
25.07.87	23.57 DST	2 min.	4960 Holeby	2	hvid	fly
03.08.87	20.45 DST	15 sek.	4660 St. Heddinge	2	grøn	
08.08.87		10-15 sek.	7441 Bording el. 7442 Engesv.	flere	hvid	
08.08.87	21.50 DST	ca. 20 min.	9220 Aalborg Ø	1	rød	Månen
08.08.87	ca. 22.50 DST	få sek.	4420 Regstrup	2	gul/hvid	stjerne-skud
08.08.87	23.10 DST	få sek.	4420 Regstrup	1	gul/hvid	do.
12.08.87	23.01 DST	få sek.	4420 Regstrup	1	gul/hvid	do.
13.08.87	morgen	minutter	4180 Sorø	1	orangerød	
14.08.87	23.10 DST	få sek.	4420 Regstrup	1	gul/hvid	stjerne-skud
19.08.87	23.02 DST	få sek.	4420 Regstrup	1	gul/hvid	do.
15.09.87	14.01 DST	2 min.	1433 Kbh. K.	2	hvid	
16.09.87	21.00 DST	30 min.	6500 Vojens	2	hvid	
28.09.87	22.28 DNT	10-20 sek.	7400 Herning	1	gråbrun	

Nattelys med stor hastighed

Til sidst en beretning fra Vojens i Sønderjylland, hvor en 17-årig og hans far ser noget, som de tror er en satellit. Ved 21-tiden den 16. september 1987 ser den unge mand et lyspunkt flyve fra venstre mod højre, hurtigere end en satellit normalt gør. Men dét, der får ham til at studse er, at lyset står stille et øjeblik, næsten lodret over ham. Derefter fortsætter det opefter, skråt til venstre, og standser så.

Samtidig bemærker han et lidt større blinkende lys bevæge sig med samme hastighed fra højre mod venstre og forsvinde. Dette sidste lys mener SUFOI kan være et fly.

Da det første lys har stået stille på himlen i ca. 10 minutter får den 17-årige øje på endnu et lyspunkt, der bevæger sig over

himlen, og så pludselig står stille, akkurat som det første. Efter ca. 3 minutter flyver dette lys bort med meget høj hastighed — så det ser ud som en streg på den stjerneklare himmel.

Igen koncentrerer han sin opmærksomhed om det første lyspunkt, som stadig står stille. Hans far kommer nu til og ser dette lys. Kort efter bliver det skyet.

Satellitter kan ikke skifte kurs eller standse i deres bane, som beskrevet, og umiddelbart er der ikke andre forklaringer i retning af bevægelser foretaget af kendte fysiske genstande. Noget andet er, at observatøren kan være »offer« for nogle almindelige psykologiske mekanismer, der ofte optræder når vi koncentrerer opmærksomheden om at følge et lyspunkt på en mørk himmel. SUFOI undersøger i øjeblikket om det kan være tilfældet her. □

Lyskugle med ildhale

En søndag i slutningen af maj (24. maj 1987) kørte et ægtepar i bil fra Aarup på Vestfyn mod syd. Ca. 23.30 observerede de en kuglerund, lysende genstand til højre, i retningen vestsydvest, lavt på himlen.

»Lyskuglen« syntes større end fuldmånen, og i første omgang troede de, at der var tale om en kæmpe projektør. De blev dog hurtigt klar over, at »lyskuglen« svævede, og de gjorde holdt på en bakketop. Herfra fulgte de lyset, der svævede ganske langsomt mod venstre og senere lidt mod højre, ned bag nogle trætoppe, med en lang »røghale«, nærmest som halen på en papiersdrage, efter sig. De bemærkede samtidig et fly med rødt og grønt lys flyve syd for »lyskuglen«.

Lidt længere fremme holdt de igen stille nogle minutter. Det var vindstille og tørt med klar sigt. »Lyskuglen« bevægede sig både lidt op og lidt ned, og parret havde nogle gange fornemmelsen af, at lyset kom direkte mod dem, for til sidst at forsvinde helt bag træerne, efter i alt ca. 10 minutters observation. SUFOI har p.t. ingen forklaring på det set.

STATUSRAPPORT

– fortsat fra side 5

omhyggeligt, der er mest overbeviste om, at der er grund til deres undersøgelser. Hvis vi skal fortsætte vores søgen, er det af disse to meget vigtige grunde:

1) Fordi ligegyldigt hvilken natur fænomenet end har, er her en enestående chance for videnskaben: hvis ikke for de fysiske videnskaber, så for de humanistiske. Selv i det begrænsede kendskab, vi i dag har til fænomenet, er der mange værdifulde oplysninger om både naturlige tildragelser (f.eks. studiet af kuglelyns-fænomenet sammen med geofysiske og atmosfæriske forhold) og den menneskelige adfærd (f.eks. observatørernes reaktioner på forskellige ting, jævnfør Lawsons forsøg med indbildte bortførelser).

2) Fordi i tusindvis af mennesker har haft en oplevelse, som både forvirrer og forskrækker dem, og nogen er nødt til at fortælle dem, hvad det var, der skete for dem.

Selv om det er sandt, at vi stadig den dag i dag ikke ved, hvad Kenneth Arnold så den 24. juni 1947, eller hvad så mange tusinder af mennesker har set siden, har vi dog, som man kan læse i den nyere ufo-litteratur og »ufo-nyt«, lært meget om ufo-fænomenet - om mennesker og hvad de ser, og hvordan de reagerer på det, de ser, om deres verden og hvad den indeholder, om ting, der eksisterer, og om ting, der ikke eksisterer, og om ting, der måske eksisterer. □

Artiklen er med venlig tilladelse fra Hilary Evans gengivet fra bogen »UFOs 1947-1987. The 40-year Search for an Explanation«, Fortean Times, London 1987.

HUSK

at forny dit abonnement

— NU —

UFO-NYT årgang 1988 koster
KUN kr. 147,-.

ufo-nyt... for dig som vil vide mere

Lyskugle observeret af ægtepar på Vestfyn.

Ill.: Stefan Harboe Andersen.

AFSLØRING

Rumskib fra en fremmed planet

Af Ole Henningsen.

I midten af halvtredserne vakte englænderen Cedric Allingham's bog »Flying Saucers from Mars« en del opsigt. Allingham beskrev i sin bog, hvorledes han i februar 1954 fotograferede et rumskib fra Mars og havde kontakt med et besætningsmedlem. Under en sygdomsperiode nogen tid efter offentliggørelsen af kontaktberetningen forsvandt Allingham. Der har altid hersket berettiget mystik om denne beretning, der heller aldrig har virket særlig troværdig. Nu har engelske ufo-forskere taget sagen op igen, og tilsyneladende kan man nu påvise, at det hele var en practical joke sat i scene af den berømte engelske astronom Patrick Moore.

Men først lidt forhistorie

I 1953 udkom bogen »Flying Saucers Have Landed« af Desmond Leslie og George Adamski. I denne bog påstod amerikaneren George Adamski bl.a., at han i den californiske ørken året før havde haft kontakt med venusianeren Orthon. Efter det opgivne endda i overværelse af vidner.

Der kom da også hurtigt flere andre såkaldte kontaktberetninger frem verden over.

Allinghams bog

I England udkom i 1954 Cedric Allinghams bog »Flying Saucers From Mars«. Bogen blev i 1962 oversat til dansk af Lilli Christensen og udsendt på forlaget Otto Bilmann med titlen »Rumskib fra en fremmed planet«.

Bogen indeholder omtaler af visse af de mere berømte ufo-tildragelser fra sidst i fyrrerne og først i halvtredserne og de diskussioner i videnskabelige kredse, som disse observationer gav anledning til. Bogen indeholder desuden en gennemgang af visse af de astromiske aspekter, der bør tages hensyn til, når debatten går på rumskibshypotesen som oprindelse for ufo-fænomenerne.

Bogen er dog koncentreret om Allinghams oplevelse, der fandt sted i Skotland

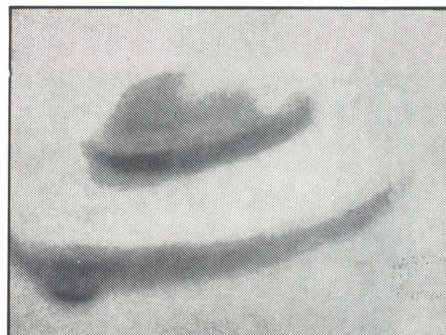

Cedric Allingham - alias journalisten Peter Davies - i forkledning.

ved kysten mellem Lossiemouth og Buckie den 18. februar 1954.

Allingham var ude for at studere fugle, da han pludselig fik øje på et objekt på himlen. Det forsvandt og kom igen flere gange i løbet af dagen. Ved flere lejligheder dagen igennem tog Allingham billeder af

objektet. Til sidst kom det ind ude fra vandet og landede på jorden. Der hørtes en lyd som af en slags motor. Det lykkedes også for Allingham at tage billeder af den landende genstand, der så ud til at være formet af én metalplade uden samlinger og bolte. Der var to grupper køjer synlige og tre kugleformede landingshjul. Fartøjets størrelse var ca. 15 m i diameter og ca. 6 m i højden.

Nogle af Allinghams lidet overbevisende fotos af »rumskibet fra Mars«.

Kontakt til en Mars-mand

Da Allingham nærmede sig fartøjet, gled en skydedør i den nederste del tilbage, og en mand sprang ned på jorden. De to mænd hilste på hinanden med opstrakt arm, og det beskrives nu i bogen, hvorledes der udspandt sig en slags samtale imellem dem ved hjælp af fagter.

Allingham forstår, at manden kommer fra planeten Mars. Han får andre oplysninger, f.eks. at kun Venus og Mars er beboet i vort eget planetsystem.

Da samværet senere er slut, og manden går tilbage mod sit fartøj, lykkes det Cedric Allingham også at tage et foto af mars-manden.

Alle billederne er gengivet i bogen, og for at give »ufo-nyt«s læsere en ide om materialets beskaffenhed, har vi også valgt at vise en del af billederne sammen med denne artikel.

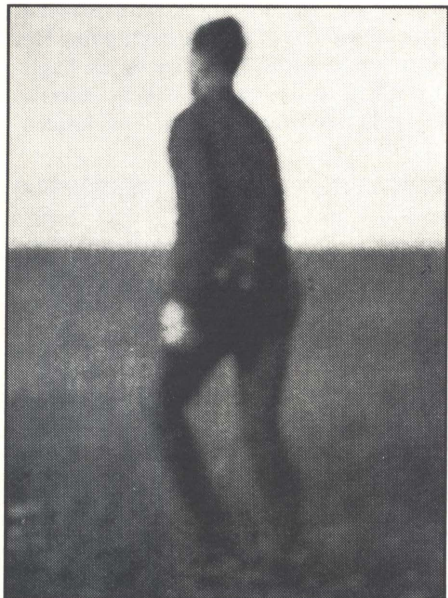
Fisker Duncan som vidne

Da hele tildragelsen var overstået, og Allingham begyndte at gå tilbage mod Lossiemouth, mødte han en mand, der bekræftede at have set fartøjet og overværet de sidste få minutter af mødet med dets pilot.

Manden fortalte, at hans navn var James Duncan, og at han var fisker fra egnen.

Allingham lod James Duncan under-

skrive en erklæring om, at han var vidne til tildragelsen. Også denne vidneerklæring er gengivet i Cedric Allinghams bog.

»Marsmanden« på vej tilbage mod sit »rumskib«. Det fremgår ikke af undersøgelserne, hvem der optrådte som »Marsmand«.

Cedric Allinghams liv

I de senere udenlandske oversættelser af hans bog gives denne fremstilling af hans levnedsløb:

Cedric Allingham er født i 1922 i Bombay som eneste søn af en rig, engelsk tekstilfabrikant. Han blev undervist privat, indtil han var 10 år. Da trak hans fader sig tilbage og købte et hus i nærheden af Durban. Allinghams uddannelse fortsattes på skoler i Sydafrika og England indtil han var 17 år. Da blev han indlagt på et sanatorium med tuberkulose, som lænkede ham til sengen i næsten 2 år. I 1941 trådte han ind i hæren og blev posteret i Det Mellemste Østen, hvor han tilbragte største delen af krigstiden. Det var i den tid, han begyndte at interessere sig for astronomi ved, som han udtrykte det: »at lære stjernerne at kende i mangel på noget bedre at foretage sig i ørkenen, når det var for varmt til at sove om natten«. Efter krigen og forældrenes tragiske død - deres skib blev torpederet kun 9 uger før kapitulationen - levede Allingham et nomadeliv i en campingvogn, i hvilken han yndede at foretage rejser rundt i landet og foretage længere ture på Kontinentet. Det meste af tiden tilbragte han med at skrive gyserromaner, som han udgav under et pseudonym, og med at studere fugle. Han ejede også en hytte i Yorkshire, hvor han lejlighedsvis trak sig tilbage for at hellige sig sit seriøse skriveri, og for at iagttage Månen og planeterne gennem sit 10" spejleteleskop.

Efter sin enestående oplevelse, som han beretter om i bogen, begyndte han at samle rapporter om tallerkenobservationer, og planlagde at udføre yderligere omfattende undersøgelser i løbet af 1955 i Californien,

Allinghams bog på dansk. Udkom på forlag Otto Billmann.

hvor der i de sidste måneder var rapporteret et betydeligt antal observationer. Han nåede dog aldrig at gennemføre disse planer. Han blev pånyttig og rejste i den anledning på rekreation i Schweiz, hvor han forsvandt.

Hvem var Allingham?

Ingen var særligt imponerede af Allinghams billeder af rumskibet eller Marsmanden. De så unægtelig også noget primitive ud.

Allerede kort efter bogens fremkomst begyndte forskellige ufo-interesserede at undre sig over, at det var svært at finde yderligere oplysninger om Cedric Allingham eller vidnet James Duncan.

Juli-august 1955 udgaven af det berømte engelske ufo-tidsskrift »Flying Saucer Review« fortalte, at Cedric Allingham tidligt på året 1955 var taget på rekreation i Schweiz, og at han nu var rapporteret alvorligt syg.

I den tyske udgave af Allinghams bog anføres det, at en undersøgelse på foranledning af daværende redaktør af »Flying Saucer Review«, Brinsley Le Poer Trench, havde afsløret, at Allinghams død ikke var registreret af myndighederne i Schweiz.

I »ufo-nyt«, september 1960 blev det rapporteret, at Adamski-medarbejderen Lou Zinnstag fra Schweiz på foranledning af Allinghams familie lod foretage en grundig undersøgelse. Hun fik efter det anførte adgang til politiets arkiver, kirkebøger, sygehusjournaler m.v. Men navnet fandtes ingen steder! Det er dog heller aldrig blevet fastslået, at nogen har været i kontakt med Allinghams familie.

I tidsskriftet »Flying Saucer News«, sommer 1955, var der bl.a. en notits om, at forfatteren Desmond Leslie ved et foredrag skulle have oplyst, at det var lykkedes at lokalisere vidnet James Duncan. Dette blev dog aldrig senere bekræftet.

Jagten på Allingham

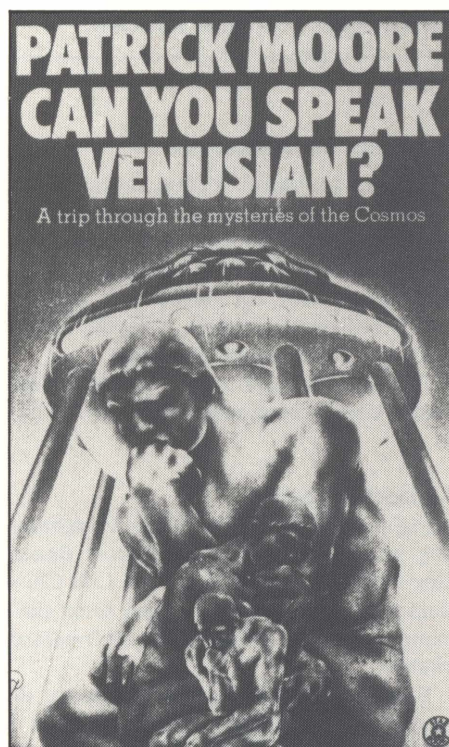
I et læserbrev i »Flying Saucer Review«, sept.-okt. 1961, opfordrer Henry Barron til, at man sørger for at efterspore familie, venner, bekendte og alle andre, som kan tænkes at vide noget om Allinghams skæbne. Barron mener, at der bør gøres en indsats for, at sådanne mysterier ikke blot går over i historien uden at være undersøgt til bunds.

Den britiske populærvidenskabelige skribent Robert Chapman fortæller i sin bog »Unidentified Flying Objects« fra 1969, at han ved fremkomsten af Allinghams bog var videnskabelig korrespondent ved London-avisen Evening News.

Robert Chapman undrede sig med andre over, at hverken forlægger eller forfatter ønskede den publicity, der ellers normalt omgiver bogudgivelser. Han forsøgte derfor sammen med journalistkolleger at opspore Cedric Allingham eller hans vidne James Duncan. Men uden held. Allingham blev rapporteret »død«, og Duncan kunne ikke findes.

Men hvis Duncan ikke fandtes, så var hans vidneerklæring heller ikke meget bevendt. Når dertil kom, at man ikke kunne finde spor af Allingham, så var der efterhånden ikke meget tilbage af hele historien.

Efter Robert Chapman's opfattelse var der tale om et vel tilrettelagt svindelnummer.

Patrick Moore's bog »Can You Speak Venusian?«, hvori han fortæller, at han personligt har mødtes med »Allingham«.

Patrick Moore og Allingham

I sin bog »Can You Speak Venusian?« nævner den engelske amatørastonom Patrick Moore også Allingham-sagen med en

helt speciel baggrund. Han fortæller nemlig, at han var sammen med Cedric Allingham ved et foredrag for en lokal ufo-gruppe i Turnbridge Wells i England!

Et pudsigt sammentræf!

Patrick Moore er nemlig ikke en almindelig »ukendt« amatørastonom. Han er født i 1924 og har i mange år været kendt som succesfuld forfatter til populærvidenskabelige værker om astronomiske emner. Han var medstifter af The International Union of Amateur Astronomers. Hans produktion omfatter mere end 50 bøger, og han er endvidere kendt for sin medvirken i talrige radio- og tv-udsendelser.

Og Patrick Moore er altså hidtil den eneste person, der påstår at have mødt Cedric Allingham personligt!

Den engelske amatørastonom Patrick Moore.

Nye undersøgelser

De to engelske ufo-forskere Christopher Allan og Steuart Campbell har i det engelske tidsskrift »Magonia« juli-udgaven, 1986, i en længere artikel berettet om det spændende efterforskningsarbejde, de har udført i denne sag.

Med baggrund i anvendelsen af fagudtryk m.v. i Allinghams bog, mente man at kunne påvise en vis sammenhæng med Moore's bøger. En grundig videnskabelig teknisk analyse af sprogbrug i Allinghams bog og Moore's værker viste dog senere helt klart, at Patrick Moore ikke har skrevet Allingham-bogen!

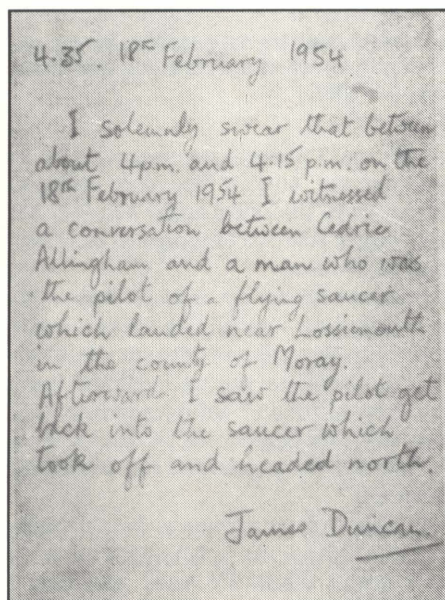
Analyse af Duncans skrift

Det påståede vidne, fisker James Duncan,

skrev en erklæring om at have overværet Allinghams møde med Mars-manden. Og denne erklæring er afbildet i bogen.

Jeg henvendte mig derfor til en af mine gode venner, Bende Øgendahl, Stubbekøbing, der i mange år har interesseret sig for grafologi - skriftanalyse. Det kunne være interessant måske at få et fingerpeg om, hvorvidt en personlighed som Patrick Moore iflg. en skriftanalyse kunne være ophavsmand til Duncan's skriftlige erklæring.

Indledningsvis skal det erkendes, at den foreliggende skriftprøve ikke er det bedst tænkelige udgangspunkt for en sådan analyse. Bende Øgendahl har alligevel haft mulighed for at udforme en 2½ side lang skriftanalyse, hvorfra kun gengives de vigtigste mere teknisk betonedede konklusioner.

James Duncan's erklæring om, at han har overværet Allinghams kontakt med mars-manden og det landede rumfartøj.

Skriften er »british« og er skrevet hurtigt og flydende uden at virke konstrueret. Vedkommende har på forhånd vidst nøjagtigt, hvad der skulle skrives.

Flere ting i skriften viser, at der ikke er skrevet med fordrejet håndskrift, men med vedkommendes egen håndskrift. Skriften tyder stærkt på en person, der er veluddannet, intelligent og vant til at formulere sig. Dette forbindes normalt ikke med typen på en fisker af ringe uddannelse, selv om der naturligvis også er veluddannede mennesker, der er fiskere.

Underskriften, James Duncan, harmonerer ikke med den øvrige tekst. Man kan forestille sig, at underskriften er skrevet af en anden, eller måske nærmere at underskriften er konstrueret. Især fornavnet er anderledes, hvorimod efternavnet mod slutningen igen begynder at nærme sig skriften i selve erklæringen.

Bende Øgendahls konklusion er, at vedkommende har skrevet erklæringen med sin egen håndskrift og derefter underskrevet med et konstrueret navn.

Dette bragte os dog ikke nærmere til Patrick Moore.

Jeg har derfor henvendt mig direkte til Patrick Moore for at kunne sammenligne hans håndskrift med »James Duncan's«. Desværre endnu i skrivende stund uden reaktion.

Allingham dukker op!

De engelske forskere Christopher Allan og Steuart Campbell forsøgte at skrive direkte til Cedric Allingham gennem det engelske forlag, nu »Muller, Blond and White«, London. Og med held!

Forlaget svarede ganske vist, at man stadig ikke ønskede at offentliggøre forfatterens sande identitet, men at man gerne ville videresende korrespondance til ham. Så helt afdød var han formentlig alligevel ikke!

Allan og Campbell bad i et brev til Allingham (via forlaget) om, at han ville give sig til kende. Brevet blev senere returneret ubesvaret. Men kuverten havde været videresendt til en Hr. Peter Davies i Oxted, Surrey, der kun ligger 9 miles fra Patrick Moore's tidligere adresse.

Det lykkedes de to engelske forskere at komme i kontakt med denne Peter Davies, der beskrev sig selv som journalist, selv om han ikke kendes som medlem af Presseorganisationerne »National Union of Journalists«, »Institute of Journalists« eller »Newspaper Press Fund«.

Davies indrømmer svindelen

Peter Davies indrømmede overfor Allan og Campbell, at han var involveret i Allinghams bog, og at der var tale om svindel. Han fortalte ligeledes, at bogen oprindeligt var skrevet af en anden, og at hans eget job bestod i at revidere teksten og skrivestilen for at sløre oprindelsen. Han fik også royalties af bogen. Han ville dog stadig ikke afsløre, hvem der iøvrigt stod bag bogen.

Davies indrømmede også, at det er ham, der maskeret er afbildet som »Cedric Allingham« i bogen!

Ligeledes erkendte han, at det var ham, der holdt det af Patrick Moore omtalte ufo-foredrag i Turnbridge Wells, og at han havde haft en hjælper blandt publikum, der vidste mere om emnet, end han selv gjorde. Det kunne passende have været Moore.

At Patrick Moore var til stede ved dette foredrag og traf »Allingham«, har Moore oven i købet selv skrevet, som tidligere omtalt.

Davies fortalte ligeledes, at han var en gammel ven af Patrick Moore. Denne har også tidligere fået udgivet bøger på samme forlag, som udgav Allingham-bogen.

Så alt i alt ser Allingham-sagen ud til at lande på Patrick Moore's bord.

Allinghams teleskop tilhører Patrick Moore

Det mere afgørende bevis for Moore's indblanding i Allingham-sagen fandt de to bri-

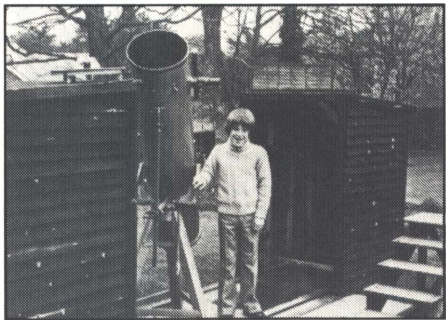
Dette billede skulle vise Cedric Allingham ved siden af hans 10" teleskop. I virkeligheden er der tale om journalisten Peter Davies ved siden af Patrick Moore's eget 12 1/2" teleskop.

tiske forskere dog i en af Patrick Moore's egne bøger: »The Observer's Book of ASTRONOMY«, 1971-udgaven.

I denne astronomibog findes et foto af Patrick Moore's egen astronomiske kikkert; en 12 1/2 tommer altazimuth reflektor.

Dette teleskop er i alle detaljer helt identisk med det »10 tommer teleskop«, Peter Davies - som Cedric Allingham - er afbildet ved siden af i Allingham-bogen.

Allinghams teleskop tilhører altså Patrick Moore!

Patrick Moore's 12 1/2" teleskop gengivet fra hans astronomi-håndbog.

Practical jokeren Moore

Det er ikke den eneste gang, at man har set Patrick Moore i en sådan situation. Det er således detaljeret beskrevet i hans bog »Can You Speak Venusian«, hvorledes han gennem en længere periode via læserbreve fra ikke-eksisterende forskere drev gæk med den engelske Aetherius Society.

I juli 1963 vakte det opsigt verden over, at der i en mark i Charlton ved Shaftesbury i Dorset var fundet et slags krater, der blev tilskrevet en UFO-landing. Krateret blev undersøgt af en bombeenhed fra det engelske forsvar, uden at man kom en løsning nærmere.

Hærens ekspert, en australsk forsker, dr. Robert J. Randall fra Woomera raketbasen i Australien blev i pressen citeret for, at der

Bombeenheden fra det engelske forsvar undersøger »ufo-landingspladsen« ved Charlton i juli 1963.

var tale om et rumskib fra omegnen af Uranus, der var bumpet hen over marken. Størrelsen på rumskibet angav han som 500 fod, vægten som 600 tons og med en besætning på 50 mand.

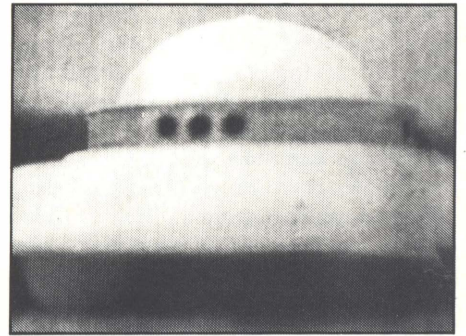
Desværre kender det engelske forsvar ikke til nogen dr. Randall. Og det gør iøvrigt heller ikke Woomera raketbasen i Australien. Patrick Moore gør sig med rette lystig over hele historien i sin ovennævnte bog, men lader samtidig forstå, at den sag kender han betydeligt mere til, end almindelig kendt er.

Endelig skal det nævnes, at Patrick Moore for år tilbage var ophavsmand til en 1. april spøg i britisk TV vedr. ændringer i tyngdekraften. Han er altså ikke ukendt i denne sammenhæng.

I et personligt brev bad jeg i september måned 1987 Patrick Moore om at droppe hemmelighedskræmmeriet i forbindelse med Allingham-sagen og stå frem som ophavsmand til historien.

Dette har han dog ikke ønsket på nuværende tidspunkt.

Men som det fremgår af artiklen kan og-

»Rumskibet« er landet, og inspirationen fra Adamski's fotos er tydelig.

så denne kontaktberetning, takket være to engelske forskere, overgå til hylden for kuriositeter. □

Kilder:

Cedric Allingham: Rumskib fra en fremmed planet. Otto Biilmann, København 1962.

Cedric Allingham: Flying Saucer from Mars. Frederick Muller Ltd., London 1954.

Desmond Leslie og George Adamski: Flying Saucers Have Landed. Werner Laurie, London 1953.

Flying Saucer News, Summer 1955.

Flying Saucer Review, London. Vol. 1, No. 3, July/August 1955 og Vol. 7, No. 5, September/October 1961.

UFO-Nyt, September 1960.

Robert Chapman: Unidentified Flying Objects, Arthur Barker Limited, London 1969.

Patrick Moore: Can You Speak Venusian? Ian Henry, Horn-Church, 1972.

Patrick Moore: The Observer's Handbook of ASTRONOMY. Frederick Warne (Publishers) Ltd., London 1978. (Sixth Revised Edition).

Christopher Allan og Steuart Campbell: Flying Saucers From Moore's MAGONIA 23, July 1986.

Det vakte stor opsigt, da den »australske raketekspert« Robert J. Randall (formentlig alias Patrick Moore) udtalte sig om det nedfaldne rumskib fra Uranus!

UFO-STYRT

UFO-styrt på Amager?

Af Torben Birkeholm.

Historier om ufoer, der styrter ned og bjærges i hemmelighed af militær og sikkerhedsfolk, hører til de mest omdiskuterede. Så vidt vides er der ingen eksempler fra lille Danmark. Men i marts 1985 skete der noget i København, som fik garvede ufo-logger til at trække paralleller til de mest dramatiske - hovedsageligt amerikanske - beretninger.

Sagen og dens forløb fortjener mere end almindelig opmærksomhed. Ikke bare på grund af det dramatiske islæt, men i særlig grad fordi selve grundlaget for mystikken måske kan overføres til en række uforklarede hændelser og observationer.

For SUFOIs vedkommende startede sagen den 28. marts 1985. Ved 22-tiden ringede en 23-årig mand til SUFOI og fortalte denne usædvanlige historie fra dagen før:

Sammen med veninden Maria (alle personnavne er ændret i beretningen) var Jens den 27. marts 1985 taget på besøg hos kammeraten Erik. Ved 18.45-tiden befandt alle tre sig i Eriks lejlighed på 16. etage i et højhus i Hvidovre. Fra lejligheden havde de frit udsyn mod sydøst. Det var tørvejr, letskyet, men klart, og lysene fra byen kunne ses viden om.

Pludselig så Jens et hvidt lysspor på himlen. Det gik lodret nedad i stærk fart, og han så tydeligt, at et eller andet slog ned på Kalvebod Fælled.

Sammen med Maria og Erik kørte Jens nærmere nedslagsstedet, og i kikkert kunne de se en rødt lysende genstand på jorden. De kørte videre til et sted, der lå ca. 500 meter fra nedslagsstedet og opdagede, at to »militærlignende« vogne var kommet til stedet. I kikkert kunne de se flere mænd i skjorteærmer (Jens mente, at det var militærskjorter, model M 65), som bevægede sig omkring en genstand på ca. 5 meter i diameter. Det var frostvejr, og Jens gik ud fra, at genstanden var temmelig varm, når de kunne nøjes med skjorteærmer. En af mændene kunne ses bag genstanden, som Jens derfor vurderede til 1,50 meter høj.

Den øverste del »glødede« med rødt lys, og en gang imellem »spruttede« og »gnistrede« den øverste del af genstanden, mens en form for sort »røg« kunne ses.

Mændene var tilsyneladende ved at dække genstanden til med en form for »skærme«. Der var nu gået ca. 1½ time, siden Jens først så genstanden slå ned, og efter forgæves at have forsøgt at komme nærmere kørte de hjem.

Jens var ophidset over de mærkelige hændelser og bad nogle lokale walkie-talkie venner om at holde øje med området. I løbet af natten meldte de, at lyset i området var gået ud, og Jens kontaktede det lokale politi for at informere dem og evt. få at vide, hvad der foregik.

Politiet benægtede ethvert kendskab til sagen, og Jens fik nærmest det indtryk, at de var ligeglade. Han ringede derefter rundt til diverse pressefolk fra aviser, radio og TV, men ingen steder syntes man at tage sagen alvorligt. Jens følte, at de ikke rigtig troede på ham, og til sidst ringede han til Forsvarskommandoen i Vedbæk, hvor man tilsyneladende tog sig tid til at høre på ham. Jens fik indtryk af, at den vagthavende noterede oplysningerne, men der skete ikke noget. Han følte, at han »løb panden mod en mur«, og han blev mere og mere frustreret.

En af walkie-talkie vennerne opfordrede

ham til at kontakte SUFOI, og godt et døgn efter observationen kom SUFOI ind i sagen.

UFO styrtet på Amager?

Enhver der har læst om »nedstyrtede ufoer«, militær hemmeligholdelse«, og som har set film som »Nærkontakt af 3. grad« og »Hangar 18« vil sikkert allerede nikke genkendende til flere elementer i beretningen. Og måske vil en og anden læser føle en kildren i de små nakkehår: Et nedstyrtet ufo på Amager!?

SUFOI besluttede sig straks til at sætte undersøgelser i gang på flere fronter. En lokal rapportoptager blev bedt om at kontakte observatørerne hurtigst muligt, og SUFOIs alarmcentral gik i gang med at kontakte civile og militære myndigheder. Det første skridt måtte være at sikre fuldstændige oplysninger om hændelsen og vurdere graden af nøjagtighed. Samtidig var det af interesse at få uddybet myndighedernes påståede ukendskab til sagen.

Allerede få dage senere lykkedes det at få en samtale med Jens om de nærmere detaljer. Her følger uddrag af hvad rapportoptageren fik ud af hændelsesforløbet, til sammenligning med den telefoniske beretning:

Tidligt på aftenen befandt Jens sig i Eriks lejlighed sammen med Maria. Kl. ca. 18.47 så Jens et hvidt lys slå lodret ned fra himmel til jord på et øjeblik. Han udtalte, at der sås en lige streg som efter et lyn. Den forsvandt i løbet af brøklede af et sekund. Maria nåede også at se noget af den lysende linie, som stoppede et stykke fra, hvor et lysende rødt punkt viste sig. Nedslaget skete i det mørke område bag gastårnet i Hvidovre, altså et sted på Amager Fælled.

Efter nogle få minutters forløb begyndte det at gløde og lyse fra nedslagsstedet. I kikkert sås tydeligt en bunke hvidglødende materiale (se Jens' skitse), mere rødt i omkredsen ved jorden. Lyset var stærkt, men ikke blændende. Jens besluttede at komme tættere på stedet, og i Eriks bil kørte man ud til Schradersvej i Hvidovre, hvor man fandt frem til en høj. Der var vel nu gået en halv time. Herfra havde man et godt udsyn over nedslagsstedet. Objektet glødede stadig lige stærkt, hvidt i toppen og mere rødt i bunden. En gang imellem kom ligesom små »eksplosioner«, hvorved der blev skudt lysende materiale ca. 2 meter ud fra objektet, som bedømtes til at være ca. 5 meter i diameter. Overfladen sås nu tydeligt at være ujævn, ligesom bestående af »prismer«, idet lyset udsendtes i forskellige retninger. Afstanden til objektet bedømtes her til ca. 800 meter.

Der var nu kommet liv omkring objektet. 2 personer sås særdeles tydeligt, idet de blev belyst af lyset fra objektet. De var iført uniformsskjorter og militære kamphuer. De var tilsyneladende beskæftiget med at bygge en afskærmning uden om objektet. I baggrunden sås flere personer som silhuetter. Ved siden af holdt to køretøjer, nær-

mest en stor lastvogn og ved siden af denne antagelig en Volvo stationcar. De tre forsøgte nu at komme endnu tættere på. En halv times tid senere befandt de sig i Rosenhaven i sydvestkvarteret i København, meget tæt ved Kalveboderne (farvandet mellem Sjælland og Amager). Afstanden til objektet bedømte Jens nu til kun ca. 500 meter, og de havde nu fået en god position af det. Det måtte befinde sig på Amager Fælled, lidt syd for indsejlingslysene til havneområdet.

Jens og hans venner kørte nu over på Amager og forsøgte at komme ind på området. Det lykkedes ikke, idet portene var lukket for bilkørsel. I stedet kørte de tilbage til Eriks lejlighed, hvor de ankom lidt før kl. 20.30. Man kunne stadig se det glødende objekt, men kl. ca. 20.35 forsvandt lyset fuldstændigt...

Man vil notere sig visse forskelle mellem de to versioner. Detaljer måske, men - som det skal vise sig senere - væsentlige detaljer!

Røgslør eller brandøvelse?

I mellemtiden havde SUFOIs alarmcentral v. Ole J. Knudsen arbejdet med at indsamle baggrundsplysninger: Presseofficeren på Kastellet i København havde lovet at undersøge, om militæret var indblandet. Han kunne meget hurtigt melde tilbage, at en kollega havde fået oplyst, at det var Tårnby Brandvæsen, som afholdt øvelse!

Som ren rutine blev Tårnby Brandvæsen kontaktet for uddybende oplysninger, men de kendte ikke noget til en brandøvelse og

henviste i øvrigt til Københavns Brandvæsen, der har noget af Fælledens nordlige del som ansvarsområde. Desværre lykkedes det ikke at få forbindelse til Københavns Brandvæsen med det samme.

Tårnby politi og kriminalpoliti oplyste, at Jens' henvendelse fremgår af døgnrapporten for 28. marts 1985, kl. 03.15. Referatet var, som Jens havde gengivet det overfor SUFOI. Politiet havde ikke foretaget sig noget, bortset fra at forhøre sig hos Tårnby Brandvæsen, som (på grund af politiets henvendelse!) samme dag sendte en

»Flere personer i uniformsskjorter var i aktivitet ved den 5 meter store glødende genstand...«

brandinspektør til fælleden for at se efter spor af evt. nedfald.

Allerede nu var det tydeligt, at myndighedernes oplysninger var temmelig forvirrende, men det ansporede kun til yderligere indsats. Politiet udelukkede, at civilforsvaret kunne have været på færde, men gav et tip om at kontakte Jægersborg Skovdi-

strikt, som indbefatter Amager Fælled. De henviste til skovfogden, som igen henviste til portvagten ved den nordre port ind til fælleden!

Portvagten kunne fortælle, at der havde været en mand fra brandvæsenet, men han kendte ikke noget til resultatet af eftersøgningen på området. Han kunne dog slå fast, at der ikke havde været køretøjer inde på fælleden den pågældende aften. Samt at han heller ikke havde bemærket noget usædvanligt overhovedet. Det skal her tilføjes, at Fælleden er aflåst for køretøjer om natten, men ikke for gående. Kun myndighederne har nøgle til porten.

En fornyet henvendelse til Brandvæsenet gav direkte kontakt til den brandinspektør, der havde søgt efter nedfald på Fælleden. Brandinspektøren havde studeret området i kikkert fra nogle høje punkter, og han havde fulgt områdets veje i bil. Det indhegnede område er tidligere militært øvelsesområde, og på grund af mulige forsagere var det ikke sikkert at bevæge sig udenfor vejene. Brandinspektøren bemærkede intet usædvanligt.

På dette tidspunkt gjorde SUFOI status over de indhentede oplysninger:

På den ene side en overbevisende beretning om en nedfaldet glødende genstand, set af tre personer, en genstand som militæret tilsyneladende havde udvist påfaldende interesse for (det skal i øvrigt understreges, at Jens selv hældede til teorien om, at genstanden var af jordisk, militær oprindelse).

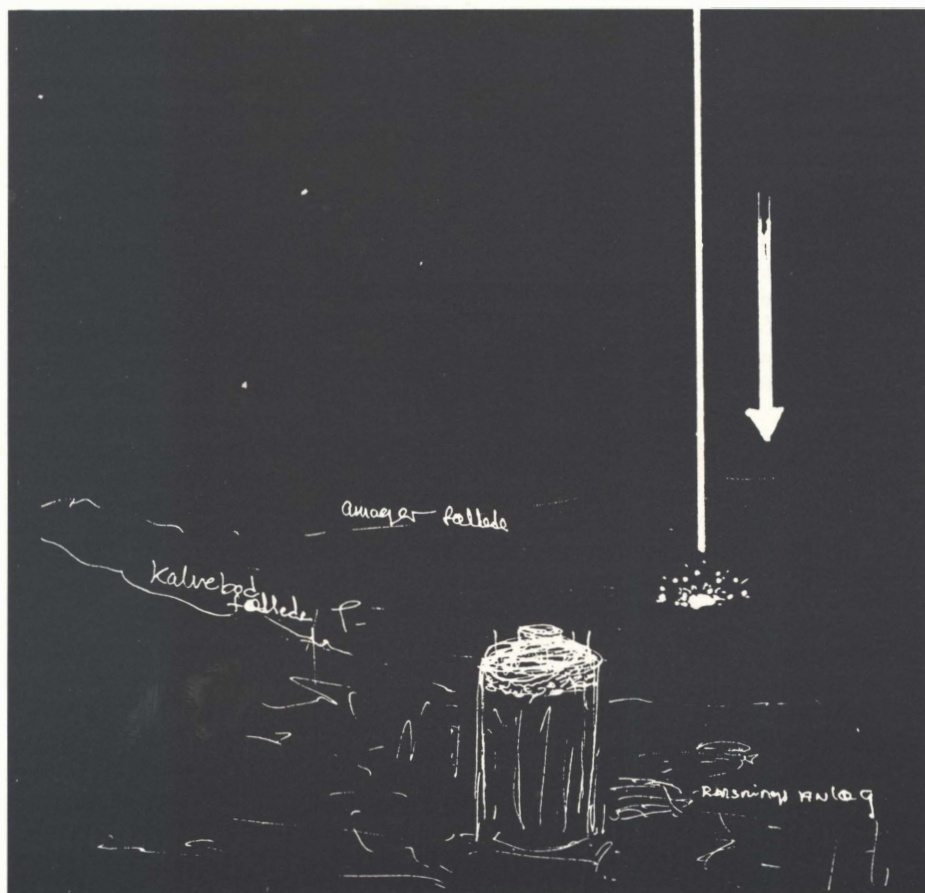
På den anden side et forvirrende billede af uklare og modstridende oplysninger fra civile og militære myndigheder. Militæret havde oplyst, at det var en brandøvelse, mens brandvæsenet benægtede. Umiddelbart kunne man forledes til at tro, at nogen forsøgte at skjule én eller anden (militær?) begivenhed for den stakkels Jens og andre.

Men erfarne undersøgere er klar over, at de forskellige myndigheder sjældent har overblik over hinandens aktiviteter. Samtidig kan den enkelte medarbejder indenfor en organisation mangle oplysninger om kollegers aktiviteter. Så på den led var billedet i virkeligheden velkendt for SUFOI.

Dét der i virkeligheden undrede SUFOI mest var, at ingen af de adspurgte kendte til nattens begivenheder, og at f.eks. portvagten intet havde bemærket! Man kunne i første omgang forestille sig to forklaringer på dette forhold:

- 1) Militæret eller en anden myndighed havde lagt »røgslør« ud for at hemmeligholde sagen.
- 2) Observatørerne havde digtet hele historien - lavede grin med borgermusikken.

ad 1) Forsvarets oplysninger om, at en brandøvelse var årsagen, kunne forklares som en misforståelse. De havde muligvis kontaktet politi og brandvæsen, som SUFOI selv gjorde senere, og var »løbet med en halv vind«. Under alle omstændigheder valgte vi at gå ud fra, at militæret ikke for-

Lyssporet og »nedslagsstedet« som »Jens« så det fra lejligheden.

søgte at skjule noget, og i øvrigt var der jo ikke tale om noget særlig effektivt »røgs-lør«!

ad 2) Muligheden for et dygtigt og vel tilrettelagt svindelnummer var teoretisk stadig til stede. Vi havde trods alt kun beretningen fra ét af vidnerne. Men også her valgte vi i første omgang at se bort fra muligheden, og i stedet koncentrere arbejdet om at afslutte indsamlingen af oplysninger, herunder at undersøge de nøjagtige forhold på observationsstederne, for at kunne fastslå det nøjagtige nedslagssted. Den »glødende« genstand var set fra tre lokaliteter, og det muliggjorde en rimelig krydspejling.

Samtidig var vi mere og mere overbevist om, at det ville være fornuftigt at skille observationen i to uafhængige fænomener:

- a) observationen af et lysspor på himlen
- b) observationen af et glødende legeme på jorden

og derefter søge en forklaring på hvert af de to fænomener. Ifølge Jens' forklaring til rapportoptageren var der en både rumlig og tidsmæssig adskillelse, selv om Jens rigtig nok ikke selv hæftede sig ved dette forhold.

Eftersøgning

Observationen af et lysspor på himlen var forholdsvis enkel. Lyssporet var »stoppet« et stykke fra, hvor den glødende genstand viste sig. Kunne det være et meteor? Det var faktisk en såre rimelig forklaring. Mange tror måske, at meteorer kun ses falde »skråt« ned gennem atmosfæren, men det er langt fra altid tilfældet. Forfatteren til denne artikel har i to tilfælde observeret kraftige ildkugler falde næsten lodret til jorden. I øvrigt er det vel ofte et spørgsmål om den vinkel, hvorfra man ser meteoret styrte sin undergang i møde.

Holder vi os til meteor-teorien, var der altså tilbage at forklare det glødende legeme på jorden. En forespørgsel hos Mineralogisk Museum gav til resultat, at man ikke havde fået melding om observationer der. SUFOIs lokale rapportoptager Arne S. Petersen gik derfor videre med et klassisk og afgørende efterforskningsarbejde.

Først gjaldt det Amager Fælled, eller rettere Tårnby Fælled, hvor nedslaget skulle have fundet sted. Arne S. Petersen konstaterede, at kun fodgængere og cyklister havde fri adgang til området. Han fulgte en asfalteret vej langs Kalveboderne, lige inden for et ca. 2 meter højt dige, der strakte sig hele vejen sydpå.

Et sted fandt han en bålplads, hvor militæret havde afbrændt forsagere. Det kunne imidlertid ikke have noget med observationen at gøre. Bålpladsen var umulig at se for diget, og Jens udtalte bestemt at kunne se jorden omkring genstanden. Man skulle faktisk langt ind i landet for at se jordoverfladen fra den anden side. En undersøgelse af hele området viste, at der intet sted var en plads, hvor nedslaget kunne være sket!

Skitse, tegnet af »Jens«, mens han i kikkert betragter »nedslagsstedet« på ca. 500 m afstand.

Eriks forklaring

Først flere dage senere lykkedes det at få en aftale om interview med Jens' kammerat Erik. Kunne han bidrage med yderligere oplysninger? Her følger uddrag af Eriks beretning, som fortalt til Arne S. Petersen:

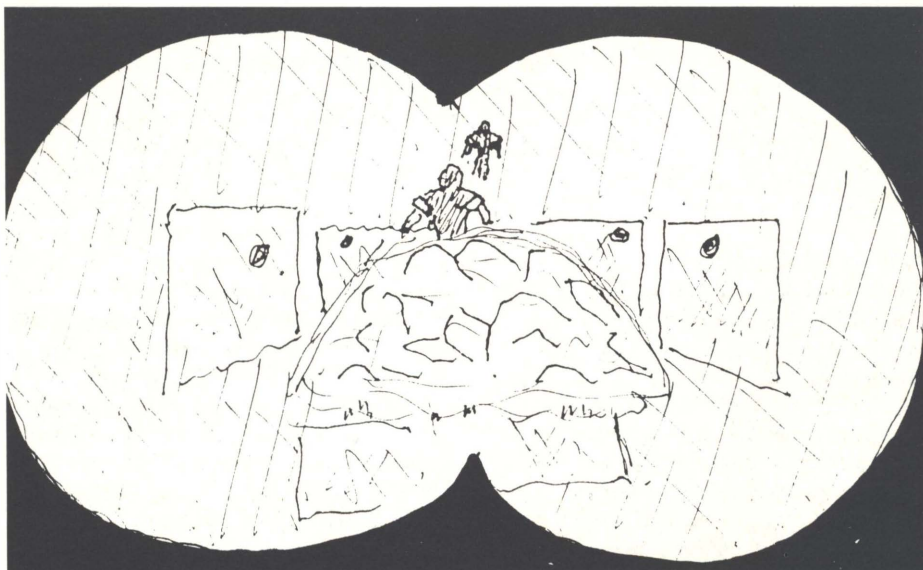
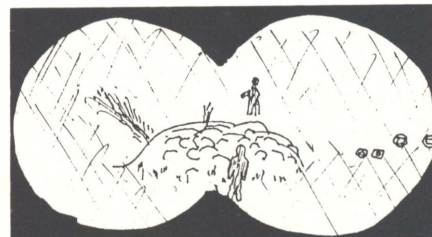
Erik så ikke selve nedslaget, men udtalte, at det skete ca. 18.46. Erik iagttog objektet i kikkert (8×40), og sigtelinien gik lige forbi gastårnet i Valbyparken. Der viste sig straks en lysende plet i objektet. Samtidig begyndte en grålig røgudvikling. Lyspletten bredte sig i objektet, og røgen blev meget kraftigere og mørkere. I løbet af 5 minutter var objektet fuldt glødende, og røgen blev nu lysere og svagere. Eriks første indtryk var: en overdimensioneret lava-agtig masse, som tilsyneladende havde en fast kerne. Overfladen knolde med små »udbrud«.

De kørte nu til højen ved Schradersvej, hvor de opholdt sig fra ca. 19.30 til 19.40. Afstanden til genstanden anslog Erik her til 1.000-1.500 meter, og sigtelinien vinkelret på et bord på højen. Det glødende, knoldeobjekt sås tydeligt. Erik observerede en

eksplosion, ligesom et lille »vulkanudbrud«, hvorved ild blev slynget ca. 1 meter skråt ud fra objektet. Der kom én, måske to mere.

Erik så tydeligt en person med ryggen til og flere silhouetter i baggrunden. Der holdt to vogne i nærheden af genstanden, den nærmeste var en Volvo stationcar 245, antagelig en af politiets hundevogne. Ved siden af holdt en stor lastvogn, ifølge Erik formentlig ikke et militært køretøj.

Herefter kørte de til Amager Fælled og forsøgte at komme ind på området. Da dette mislykkedes, kørte de i stedet til Hammelstrupvej i Valbyparken, hvor de fandt

Kammeraten »Eriks« tegninger af genstanden set i kikkert fra henholdsvis 1.000-1.500 meters afstand og 450-1.000 meters afstand. (Gengivet efter blyantstegning).

et sted med god udsigt over til nedslagsområdet, som var 450 til 1.000 meter borte. Herfra kunne de se samme aktivitet som tidligere omtalt. Ca. 20.25 kørte de tilbage til Eriks lejlighed, hvor de stadig kunne se det glødende objekt til omkring ved 21.30-tiden.

Sammenligner vi Jens' og Eriks beretninger er de ved første øjekast meget sammenfaldende, måske bortset fra rækkefølgen af begivenhederne, som de er en smule uenige om. De vigtige detaljer er, at Erik *ikke* mener, at det er militærets lastvogn, og at Erik er i stand til at angive en rimeligt nøjagtig retningsangivelse ved hjælp af bordet på højen. Det er også værd at bemærke, at de to kammerater angiver afstanden til genstanden forskelligt.

Efter samtalen med Erik tog Arne S. Petersen ud til højen ved Schradersvej. Herfra havde han et virkelig godt udsyn. Erik havde fortalt, at han skulle se vinkelret ud fra bordet, så ville han se lige over på pladsen, hvor objektet havde ligget. Arne S. Petersen gjorde som beskrevet og så lige over på sydspidsen af den lille, trekantede halvø der afslutter Kgs. Enghave mod Kalveboderne. Desuden kunne han ganske tydeligt se to store slaggebunker!

Arne S. Petersen bemærkede, at man let overser indsejlingen *bag* halvøen. Man tror den ligger *foran*, og forledes til at tro, at halvøen er en del af Amager. Her i dagslyset fremtrådte det tydeligt, som om natten ville være næsten umuligt at opdage: »Nedslagsstedet« var *ikke* på Amager, men på Sjælland, flere hundrede meter nærmere!

SUFOIs grundige rapportoptager fortsatte til Valbyparken og fandt en sti helt nede ved vandet. Herfra så han lige over på den omtalte lille halvø og blev helt klar over, at det måtte være her genstanden havde ligget. Det lykkedes ham at komme helt ud til sydspidsen af halvøen ad en dårlig jordvej. Tunge biler kørte åbenbart til stadighed ad denne vej. Han passerede de store slaggebjerg, og helt ude på spidsen var anlagt en stor afbrændingsplads for affald. Det ulmede og røg endnu fra et par småbunker på pladsen, der målte ca. 40 meter i diameter. Arne S. Petersen udmålte senere afstanden fra højen ved Schradersvej til sydspidsen af halvøen til ca. 1.800 meter og afstanden fra Valbyparken til ca. 840 meter.

Gådens løsning?

Nu stod det klart, hvad der var sket den dramatiske aften. Det Jens selv opfattede som en sammenhængende række af begivenheder, opløstes i adskilte, »tilfældige« forløb. Og mystikken havde årsag i en »simpel« fejltagelse omkring den geografiske placering. Lad os prøve at rekonstruere hændelsesforløbet med den viden:

En tidlig aften i marts 1985 styrter et meteor ned gennem atmosfæren. Ved den kraftige gnidning mod luftmolekylerne opledes den lille »sten«, der gløder og trækker et lysende spor på den mørke himmel.

Lyssporet fanger tilfældigt blikket hos en ung mand, kaldet Jens, der befinder sig på 16. etage i et højhus sammen med to venner.

Et stykke før jordoverfladen er meteoren brændt op, og lyset slukkes. Det bemærker Jens, men han *forventer*, at den faldende genstand fortsætter og rammer jorden. Han er ikke fortrolig med vanskelighederne ved at bedømme afstanden til ukendte genstande i mørke, og da han opdager en lysende plet på jorden, i *tilsyneladende* forlængelse af lyssporets bane, slutter han, at en »genstand« er slået ned på Amager, hvor den nu ligger glødende på jorden!

Den glødende genstand på jorden er en slagge- og affaldsbunke, der tilfældigt ligger i sigtelinien, og som i øvrigt *ikke* befinder sig på Amager. Men foreløbig har Jens og vennerne ingen mulighed for at opdage fejltagelsen.

»Militæret oplyste, at det var en brandøvelse, men brandvæsenet benægtede...«

De forsøger nu at komme nærmere og ser fra to steder, at den glødende genstand interesserer andre end dem selv. To biler og nogle personer er travlt optaget af aktiviteter omkring den glødende genstand. Jens er overbevist om, at det er militæret, idet han tolker personernes skjorter og lastbilen som militære. Det gør Erik derimod ikke, men af én eller anden grund får de to venner ikke diskuteret dette forhold.

På grund af mørket, og måske fordi de *forventer* noget andet, er de ikke i stand til at genkende slaggebunken som en slaggebunke. Samtidig er de ofre for et klassisk øjenbedrag - de *tror*, at genstanden befinder sig længere væk end i virkeligheden, og de er ikke fortrolige med stedets geografi. Da de er overbeviste om at have bestemt »nedslagsstedet« nøjagtigt, gør de selvfølgelig intet for at af- eller bekræfte dette, og de foretager oven i købet en forgæves udflugt til det indhegnede område af Fælled, som de *tror* er det rigtige sted.

Da Jens senere render presse og myndigheder på dørene for at melde sin iagttagelse, bliver han for det første offer for en almindelig mistro til den fantastiske historie. Denne mistro bliver yderligere forstærket af det faktum, at der faktisk *ikke* har været nogen form for aktivitet på Amager eller Tårnby Fælle! (Som SUFOI senere erfarer, er myndighederne selv forvirrede, og

mærkeligt nok sætter man spørgsmålstegn ved selve beretningen, men *ikke* ved detaljerne, som f.eks. det angivne »nedslagssted«). Og Jens bliver nu grebet af den overbevisning, at »man« vil skjule noget, som han har set med sine egne øjne - en klassisk frustration, og forvirringen er nu total!

Sandheden er nok, at de fleste søgte at hjælpe og finde en årsag - men ud fra egne forudsætninger, og ikke ved at kombinere uafhængige informationer. Det er rimeligt at antage, at ingen af de nævnte myndigheder ønskede at skjule en særlig begivenhed.

Den glødende »slaggebunke« var et såre almindeligt fænomen, der fandt sted på en plads nogle hundrede meter fra det sted vidnerne troede. Derfor havde politi og brandvæsen ikke kendskab til sagen, der jo ikke foregik i deres ansvarsområde!

SUFOIs rapportoptager, Arne S. Petersen, blev bedt om at efterkontrollere teorien, og han kontaktede Valby Politi og Københavns Brandvæsen, i hvis distrikter pladsen ligger. Men *ingen* af dem havde haft folk på stedet den aften!

Pladsen hører under havnevæsenet, og her fik vi den besked, at kun fiskere af og til brænder affald, men man tilføjede godt nok, at »om aftenen har man jo ikke kontrol med pladsen«. Pladsformanden oplyste, at mange har nøgle til bommen over kørevejen, men han var meget tillukket over for vore spørgsmål. Vi fik ud af ham, at en »slaggemand« også havde nøgle, uden at han dermed ville antyde, at denne var ansvarlig for den omtalte begivenhed.

Altså: Ingen af de adspurgte myndigheder kendte til sagen, men noget tydede på, at private nemt kunne få adgang til området og afbrænde affald eller lignende - måske ulovligt, og måske med pladsformandens vidende?

Vore bestræbelser på at trænge helt til bunds i sagen er foreløbig strandet her, og måske får vi aldrig den fulde sandhed at vide, men sagen viser med al ønskelig tydelighed, at det ikke er »nok« at tage menneskers iagttagelser og udsagn for gode varer. Det er nødvendigt *altid* at undersøge de faktiske forhold på observationsstedet og ikke stille sig tilfreds med den første den bedste forklaring.

Man kan til slut spekulere på, hvor mange »klassiske« ufo-observationer, der i virkeligheden bygger på falske forudsætninger lig dem, som vi her har beskrevet. Tænk, hvilken dramatisk og udødelig myte, der kunne være udviklet, hvis ikke det var lykkedes SUFOI at opklare misforståelsen omkring selve nedslagsstedet! □

I næste nummer af UFO-NYT bringer vi den første debatartikel om UFO-styrt i USA. - Er der hold i rygterne? Vi præsenterer synspunkterne for og imod.
Red.

NÆROBSERVATION AF 2. GRAD

UFO-landing ved Hillerød

Af Arne S. Petersen

»Objektet var rundt, fladt foroven og tilspidset nedefter, meget lig en snurretop... Pludselig skød en kraftig, hvid ildsøjle ned i jorden...«

Begivenheden fandt sted mandag den 19. september 1983 kl. 01.10 om natten. En yngre kvinde havde været til et politisk møde i weekenden og var sent søndag aften på vej hjem til Hornbæk i sin bil.

Hun havde netopsat en passager af i Hillerød og fulgte vejen mod Fredensborg. Hun følte trang til at drikke et eller andet og kørte derfor ind på en p-plads i skoven lige uden for Hillerød. Hun lod motoren gå og lygterne være tændt.

Netop da hun var ved at lukke en sodavand op, blev det med et helt lyst på pladsen omkring hende. I næste øjeblik landede der et stort objekt lydløst ca. 10 meter foran bilen! Samtidig gik bilens motor i stå, og lyset i lygterne og på instrumentbrættet slukkede.

Observatøren blev stærkt chokeret, nærmest paralyseret, og kunne intet foretage sig. Men hun havde en god iagttagelsesevne og hukommelse.

Objektet var rundt, fladt foroven og tilspidset nedefter, meget lig en snurretop. Øverst var der en række firkantede vinduer hele vejen rundt. Vinduesglasset var udadbuet, svagt pyramideformet. Ud gennem ruderne strømmede der et meget stærkt, blændende gullig-hvidt lys. Objektet stod på 5 forholdsvis spinkle ben med fødder og var hævet ca. 5 meter over jorden. Selve objektet var ca. 7 meter i diameter og ca. 5 meter højt.

Efter 5-10 minutters forløb skød der en kraftig, hvid ildsøjle fra spidsen af objektet ned i jorden. Lysene i vinduerne slukkede, og objektet lettede med en hvæsende lyd. Samtidig blev benene trukket op, og ildsøjlen ligesom sugedes op i bunden. Et øjeblik efter var objektet forsvundet op over træerne.

Nu skete det mærkelige, at lyset tændtes både i lygterne og på instrumentbrættet.

Stærkt rystet kørte den yngre kvinde hjem, endda uden at drikke sodavanden. Da chokket havde fortaget sig, havde hun ellers ingen psykiske eftervirkninger fra den fantastiske oplevelse.

Kvinden havde tidligere nægtet at tro på historier om ufoer og ligefrem hånet dem, der fortalte historierne. Så historien kom først frem, da jeg optog rapport i anledning af en anden ufo-observation, som hun for nylig har haft.

Kvinden virker særdeles ærlig og overbevisende, og trods en grundig efterforskning er det endnu ikke lykkedes at forklare hændelsen. □

Ser du et UFO
ring straks til
06 54 21 21

Ill.: Stefan Harboe Andersen.

NATURFÆNOMEN

Haloer og bisole

Af Ole Henningsen

Det var ikke pinesolen, der dansede. Men det var et usædvanlig flot himmelfænomen, vi var vidner til pinselørdag 1986 og igen i februar 1987. Ingen var i tvivl om, at der var tale om haloer og bisole omkring Solen. Men det var et så markant himmelfænomen, at det er forståeligt, at sådanne fænomener i tidligere tider kunne gøre et dybt indtryk på iagttagerne. I gamle skrifter støder man ofte på tegninger og beskrivelser af sådanne himmelfænomener.

Vi var to familier, der sad og snakkede sammen pinselørdag den 17. maj 1986 ved 19.15-tiden, da vi pludselig fik øje på et usædvanligt himmelfænomen på vesthimlen.

Det var på Midtjylland i nærheden af Christianssæde skov, og som det fremgår af tidspunktet, stod Solen ret lavt på vesthimlen.

På hver side af Solen — i samme højde over horisonten som Solen — sås to stærkt lysende fænomener — såkaldte bisole. Omkring Solen og ovenover sås desuden flere

farvede lysende buer ligesom en slags regnbuer.

Et lignende, men alligevel endnu mere markant bisolsfænomen, havde jeg lejlighed til at iagttage sammen med adskillige andre mennesker fra Hvide Sande ved Jyllands vestkyst den 16. februar 1987 ved 13-tiden.

På tegningen, der illustrerer denne artikel, har jeg forsøgt at gengive de væsentligste karakteristika ved de lysfænomener, der var at se i nærheden af Solen.

Astronomen Donald H. Menzel har i sin

bog »Flying Saucers«, Harvard University Press, 1953, på fortrinlig vis beskrevet flere af de hyppigst iagttagne bisolsfænomener, hvorfra også bestanddele af tegningen er hentet.

For at kunne forklare, hvorledes sådanne himmelfænomener opstår, er det nødvendigt at se nærmere på, hvad regnbuer består af, og hvorledes de opstår.

Hvad er regnbuer?

De fleste har set regnbuer på himlen. Enten en farvet bue af lys eller måske kun et mindre stykke af en lysbue på himlen. Men hvis fænomenet er rigtig flot og klart, ses ofte en ekstra regnbue uden om hovedbuen.

Farverne er de samme, som findes i det synlige lysspektrum med violet på indersiden og rødt på ydersiden af hovedbuen. Hvis der optræder en ekstra regnbue, vil farverne her være i omvendt rækkefølge, og de vil være svagere.

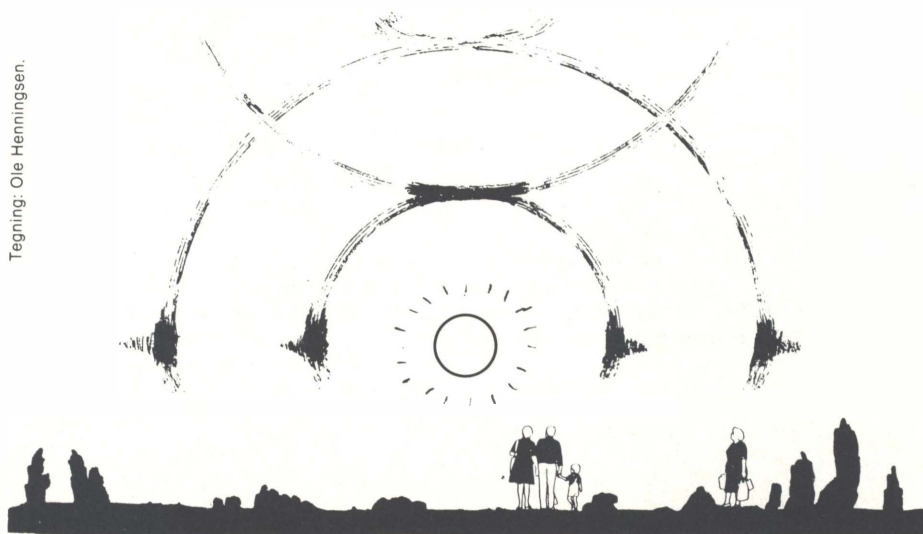
Det skal være regnvejrs og solskin på samme tid, for at der kan dannes en regnbue, der altid ses i nøjagtig modsat retning af solens stilling på himlen.

Lyset fra Solen bliver brudt inde i regndråberne og tilbagekastet mod iagttageren i en vinkel på 42° . Det er samme brydningsfænomen, som ses, når lyset går gennem et glasprisme og danner et farvet spektrum.

Sagnet siger, at der ligger en skat begravet, hvor regnbuen når jorden. Af hensyn til den mulige spadseretur, er det måske derfor interessant at vide, hvor langt borte en regnbue i grunden er.

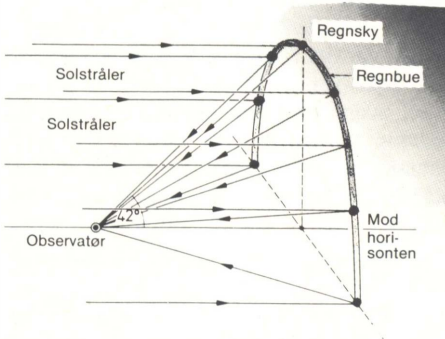
Som tidligere nævnt opstår regnbuen ved refleksion af sollyset i regndråberne. Afstanden til en regnbue er derfor nøjagtig som fra iagttageren og frem til de regndråber i skyen, der reflekterer sollyset.

Det er så berømte navne som Descartes og Roger Bacon, der er kædet sammen med beskrivelsen af de fysiske love, der ligger til grund for regnbuer og beslægtede fænomener.

Tegning: Ole Henningsen.

Skematisk gengivelse af bisols- og halofænomen observeret 17. maj 1986 ved 19.15-tiden fra Midtjylland og 16. februar 1987 ved 13-tiden fra Hvide Sande. På hver side af Solen ses 2 stærkt lysende områder — såkaldte bisole — forbundet med lysende buer — såkaldte haloer.

På tegningen ses, hvorledes en regnbue opstår. Solen står i dette eksempel lavt i horisonten bag observatøren. Lyset fra Solen bliver brudt inde i regndråberne i udkanten af regnskyen og tilbagekastes mod observatøren i en vinkel på 42° . For observatøren vil de tilbagekastede solstråler derfor danne en lysende bue på himlen med en radius på 42° .

Haloer og bisole

Rundt om Solen kan man af og til iagttage lysende ringe. Dette fænomen fremkommer, når et slør af cirrostratus-skyer dækker himlen. Disse lysende ringe kaldes haloer og dannes ved lysets brydning i de iskrystaller, som skyerne består af. Den almindeligste halo har en radius på 22° .

Hvis ikke skylaget er sammenhængende, ses evt. kun visse dele af haloerne.

Halofænomener kan i specielle tilfælde også ses om natten omkring Månen. En meget tydelig ring om Månen var således at se 2. juledag om aftenen 1985, hvor det lykkedes fotograf Anders Knudsen ved Lolland-Falsters Folketidende at fastholde fænomenet, der blev gengivet på avisens forside dagen efter.

Professor David K. Lynch har i tidsskriftet Scientific American, april 1978, i en længere artikel beskrevet en lang række af de lysfænomener, der knytter sig til refleksion af solens lys i iskrystaller oppe i jordens atmosfære.

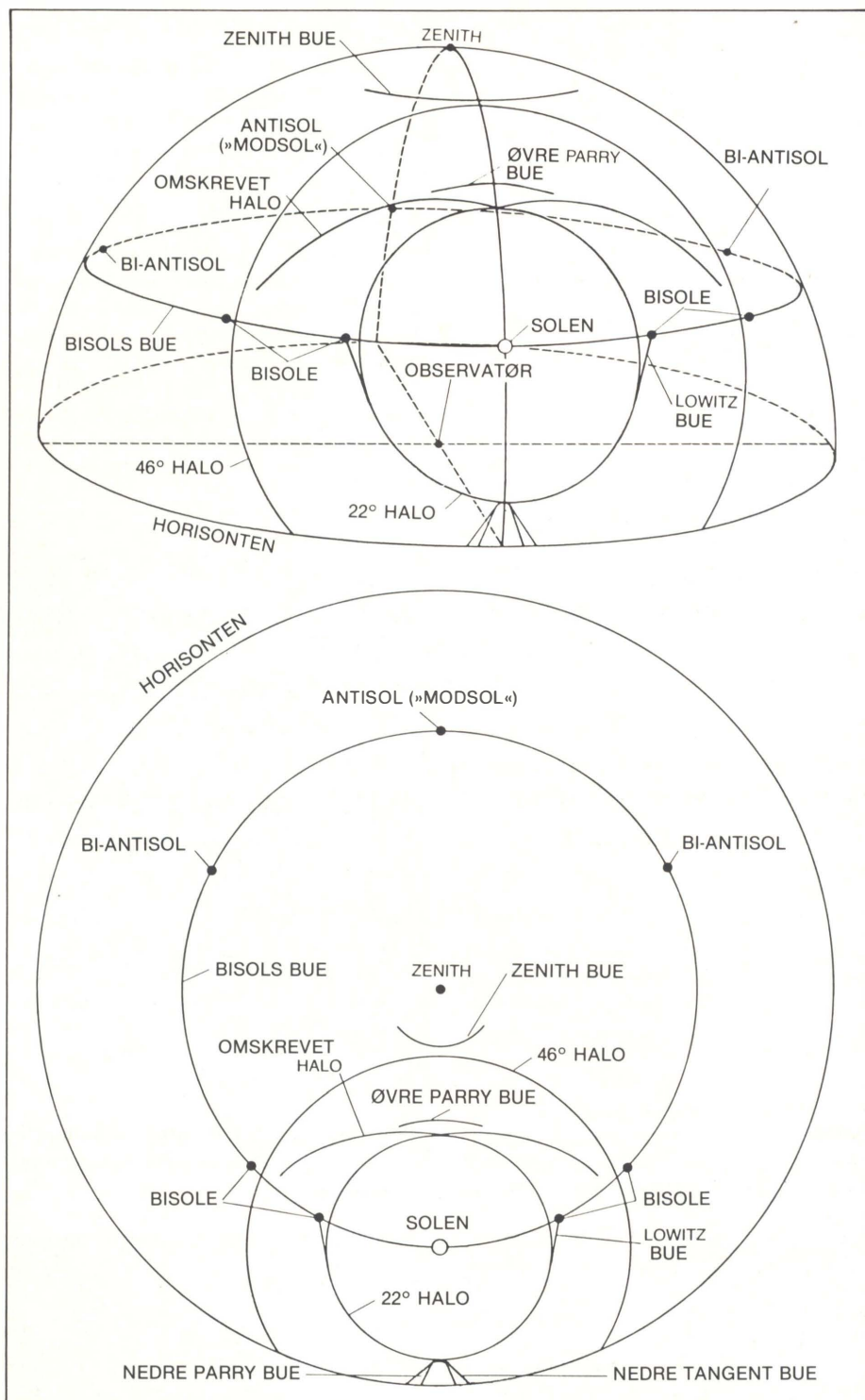
Det er også fra hans artikel, jeg har lånt de tegninger, der gengiver de almindeligst forekommende atmosfæriske lysbrydningsfænomener, som desværre ikke altid er nemme at gengive fotografisk i sort/hvid, selv om de kan vise sig nok så klart på himlen.

Vädersolstavlen i Stockholm

En af de mest kendte skandinaviske gengivelser af himmelfænomener i gammel tid findes på Vädersolstavlen, der er ophængt i Storkyrkan i Stockholm.

På Vädersolstavlen findes det første billede af Stockholm. Midt i billedet ses Storkyrkan med kongens slot i baggrunden. På himlen ses de ejendommelige himmelfænomener, der af nogle er blevet udlagt som UFO-fænomener. Der er i virkeligheden tale om et udstrakt bisols- og halofænomen.

På disse illustrationer ses de mest almindeligt forekommende bisols- og halofænomener. På øverste illustration står observatøren i midten og kigger i retning af Solen. Rundt om Solen ses haloer i en afstand af 22° og 46° fra Solen. I samme afstand ses også bisolene i samme højde over horisonten som Solen.

På nederste illustration gengives bisols- og halofænomenerne, som de ville tage sig ud, hvis de var fotograferet med et kamera forsynet med fiskeøjeblik. Sådan ville himlen også tage sig ud, hvis man lagde sig ned på ryggen og kiggede op på himlen (mod zenith). Som det fremgår af tegningen, kan der optræde andre stationære atmosfæriske lysbrydningsfænomener.

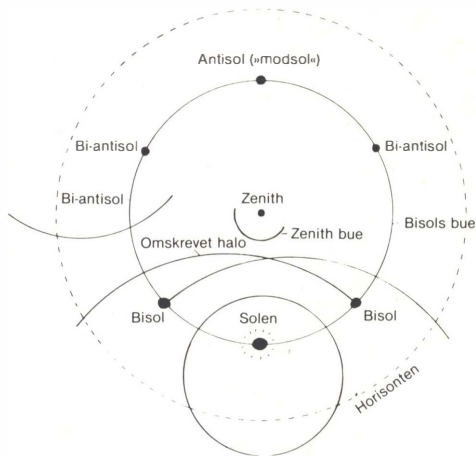
Tegninger: Scientific American.

Billedet er angiveligt malet af Urban Målare på foranledning af Olaus Petri, og der er tale om den ældste kendte gengivelse af Stockholm. Dateringen er 20. april 1535.

På himlen over byen ses lysende punkter, cirkler og buer. Billedets udseende er så specielt, at det er forståeligt, at det har kun-

net tilskrives observerede UFO-fænomener. Men sammenligner man med resultaterne fra udforskningen af atmosfæriske lysbrydningsforhold, er der ikke skygge af tvivl om, at maleriet endda ret nøjagtigt viser et udstrakt halo- og bisolsfænomen.

Svenskeren Alf Nyberg har i sin nyud-

Hvis man nøjagtigt tegner himmelfænomenet på Vadersolstavlen og vender tegningen lidt i forhold til betragteren, vil man se denne afbildning af det malede himmelfænomen. Man vil bemærke, at denne afbildning svarer nøjagtigt til tegningen af bisols- og halofænomenerne fra Scientific American.

Tegning: Ole Henningsen.

komne bog »Himlasken och andra ljusfenomen«, detaljeret redegjort for, hvorledes himmelfænomenet over Stockholm kan forklares på fornuftig vis.

Man kan betragte Vadersolstavlen på samme måde, som man anvender et stjernekort til amatørbrug — ved at holde det over hovedet og dreje det i den rigtige retning i forhold til verdenshjørnerne. Holder man Vadersolstavlen på samme måde, vil man se hele himlen gengivet, som om den var fotograferet med et moderne såkaldt fiskeøjebillede.

Klosterbiblioteket i Prag

I astronomen Donald H. Menzels tidligere nævnte bog »Flying Saucers« findes en række gengivelser af gamle stik og tegninger.

Den teologiske sal i biblioteket ved Strahov Klosteret i Prag.

ger, der helt klart har sin oprindelse i halo- og bisolsfænomener.

På biblioteket ved Strahovklostret i Prag i Tjekkoslovakiet findes også et gammelt manuskript illustreret med en »frygtindgydende« tegning, der også har sin baggrund i et halo- og bisolsfænomen.

Beretningen om himmelfænomenet er dateret 1583. Den ledsagende illustration viser nogle personer, der på himlen ser solen i form af et ansigt. På hver side af solen ses endnu et ansigt, der begge er forbundet med en bue uden om solen. Ovenover er afbildet endnu to halvbuer.

De to ledsagende »ansigter« er bisole forbundet med en halo omkring solen. De to øverste buer kunne muligvis være de fænomener, som i de mere moderne tegninger til

Manuskriptet fra 1583 befinder sig på Strahov Kloster Biblioteket i Prag og viser Solen omgivet af 2 bisole med tilhørende halo-fænomener.

denne artikel har fået betegnelserne zenith bue og øvre Parry bue.

Hjemstedet for denne beretning og illustration af bisolsfænomenet, Strahovklostret i Prag, er grundlagt i 1140 og ombygget flere gange, senest i barokstil. I klostrets rigt udstyrede bibliotek findes der en lang række uerstattelige klenodier, bl.a. gamle håndskrifter og inkunabler (bøger trykt før 1500). Der er endvidere indrettet et museum for national litteratur. Et sted, som nok er et besøg værd.

Udstrakt bisols- og halofænomen fotograferet over Århus af Ole J. Knudsen fra SU-FOI's Alarmcentral. Desværre yder en sort/hvid gengivelse ikke farvebilledet fuld retfærdighed.

Fantastiske udseender

De fleste bisols- og halofænomener ses i retning af solen, men af og til kan disse fænomener optræde så markant, at de kan ses på andre dele af himlen.

Oftes ses kun dele af lysende buer eller bisole. Således berettes der eksempelvis flere gange i ældre litteratur om lysende kors på himlen. Den mest berømte tildragelse af denne art er blevet fortalt af Edward Whymper. Han var sammen med andre bjergbestigere på vej ned fra Matterhorn i Alperne i sommeren 1865, da 4 af deltagerne styrtede ned og omkom.

Nogle timer senere så Edward Whymper på himlen en cirkel med 3 kors. »Et mærkeligt og imponerende syn, enestående og ubeskrivelig frygtindgydende på sådant et tidspunkt«, skrev han.

Amerikaneren William R. Corliss har i sin bog »Handbook Of Unusual Natural Phenomena« samlet en lang række beretninger om usædvanlige naturfænomener. Beretningerne stammer fra de kendte naturvidenskabelige tidsskrifter Nature, Sci-

ence, Meteorological Magazine og Monthly Weather Review.

Blandt disse beretninger er der mange næsten utrolige beretninger om f.eks. fir-kantede haloer om Månen og flere udgaver af solen set på himlen samtidig og andre usædvanlige optiske himmelfænomener.

De i denne artikel beskrevne lysende fænomener på himlen er i hovedsagen stationære, d.v.s. de bevæger sig ikke. Men i kraft af de af og til nok så specielle udseender vil de ofte uundgåeligt tiltrække sig en del opmærksomhed fra observatører.

De af læserne, der måtte ønske at dykke yderligere ned i emnet, henvises til det anførte kildemateriale. Særligt omfattende og anbefalelsesværdige er de 4 førstnævnte værker i kildematerialet. □

Kilder:

M. Minnaert: The nature of LIGHT & COLOR in the open air, Dover Publications, Inc., New York, 1954.

William R. Corliss: Handbook Of Unusual Natural Phenomena, The Sourcebook Project, Glen Arm, Maryland, USA, 1977.

Robert Greenler: Rainbows, Halos And Glories, Cambridge University Press, New York, 1980.

David K. Lynch: Atmospheric Halos, i Scientific American, April 1978, Vol. 238, No. 4, side 144 - 152.

A. G. Forsdyke: Meteorologi, Lademan, København, 1969.

Dagens Nyheter, 20. oktober 1985, gengivet i SAF Bulletin 6-1986.

Donald H. Menzel: Flying Saucers, Harvard University Press, 1953.

Bisolsfænomenet fotograferet på Vestfyn i februar 1986 af artiklens forfatter. Til venstre i billedet ses Solen. Til højre for Solen - næsten midt i billedet over træerne ses den ene af de to synlige stærktlysende bisole. Med det anvendte kamera var det ikke muligt at få begge bisole med på billedet.

ABOVE TOP SECRET

The Worldwide UFO Cover-up

TIMOTHY GOOD

Foreword by
LORD HILL-NORTON GCB
Chief of Defence Staff 1971-'73

Forfatteren Timothy Good er ikke i tvivl: UFOer eksisterer og er fremmede rumskibe. De krænker vort luftrum, truer vores sikkerhedssystemer og religiøse og videnskabelige bevidsthed. Myndighederne forsøger at skjule denne kendsgerning.

Læs selv Timothy Goods afsløringer i bogen »Above Top Secret«.

Bogen er på 440 sider, samt med gengivelse af 100 officielle dokumenter - flere er ikke tidligere offentliggjort.

Pris kun kr. 246,-.

Bogen bestilles ved at indbetale kr. 246,- + kr. 12,- (porto/eksp.) til Giro 9 11 77 25, SUFOI, Postbox 6, 2820 Gentofte.

Skriv »Above Top Secret« på modtagerdelen.

Spændende astronomi og rumfart 1988

Specialtilbud til alle UFO-NYTs læsere.

1988 Rumfartskalendere i farve:

Wonders of the Universe 1988 DM 25,-
Exploring the Universe 1988 DM 25,-
Space Shuttle 1988 DM 30,-
Yearbook, Space Satellite Handbook 1988 DM 70,-

Diasserier, 100 dias i farve:

The Great Apollo Program DM 59,-
Apollo 11 - Man on Moon . DM 59,-

Diasserier, 20 dias i farve:

Voyager 2. Uranus DM 15,-
Voyager 2. Jupiter DM 15,-
Voyagers at Saturn DM 15,-
Viking on Mars DM 15,-
Earth from Space DM 15,-
Best of Space Shuttle DM 15,-
Mysterious UFOs DM 15,-

NASA videofilm (VHS-PAL) med original lyd:

Space Shuttle STS 1-8, Highlights, 60 min. DM 89,-
Our Universe, 30 min. DM 89,-
Mars - the Red Planet, 30 min. DM 89,-

Til prisen lægges 20% i porto/ekspedition. Beløbet sendes med bank-check til:

ALB-GESCHÄFTSSTELLE
Danziger Strasse 4
D-7928 Giengen/Brenz
Vesttyskland

Sammen med din ordre modtager du gratis vores nye »Space Catalog 1988«.

ASTRO

En astronomitidskrift för amatörer och professionella
utgiven av

Svensk AmatörAstronomisk Förening

Beställ gratis provexemplar från

Jan Persson
Skogsgatan 93
582 57 Linköping

NOTITSER

Kort fortalt

Under denne overskrift bringes løst og fast - herunder også avisnotitser, som vi ikke altid har haft mulighed for at undersøge nærmere.

red.

Trafikanter møde med UFO'er

»Dagbladet«, Ringsted, modtog fredag den 16. oktober to anonyme breve, der begge beretter om spændende observationer ved Haslev. Vi gengiver her de foreløbige oplysninger og forsøger at fremskaffe flere detaljer. Hjælp fra læserne er meget velkommen.

Det ene brev kommer fra en person, der bor mellem Haslev og Næstved og som en halv time over midnat - og det har formentlig været midnat mellem onsdag og torsdag - kom kørende i bil ved Førslev. Bilisten spørger hvem den person var, vedkommende så inde på marken kort før Førslev Bygade. Længere fremme, ca. ét hundrede meter, stod en stor skinnende lyskugle inde på marken. Bilisten kørte langsomt forbi og kuglen bevægede sig langsomt mod personen, som bilisten så. Bilisten stod ud af bilen og fulgte kuglen, der blev større igen. Et meget stort rødt lys stod stille længere tilbage. Så forsvandt det røde op i en bue i luften og var væk i en utrolig fart. Der var ingen som helst lyd at høre. Jeg følte mig underlig til mode. Hvad lavede den person inde på marken i regnvejr.

Jeg mødte ingen andre bilister, mens jeg holdt på stedet, men skulle andre også have set det, vil jeg gerne høre om det. Jeg har aldrig set den slags mærkelige lys før, skriver bilisten.

Det andet brev er fra en 17-årig pige - der skriver, at hun mellem kl. 21 og 21.30 »i går aftes«, og det er formentlig onsdag aften - blev forskrækket, da hun cyklede hjem. Hun skriver ikke, hvor i kommunen det er, men hun blev fulgt af en stor glinsende kugle, der var 20 til 30 meter bag hende. Det så ud som om den lavede noget på vejen. Der kom nogle gnister fra den, og da den langsomt passerede hende, så hun ind i den, og der var noget, der lignede vinger, der bevægede sig rundt. Men den var helt stille. »Jeg fik kuldegys, da den kom forbi midt på vejen. Den var rød og gul indeni. Jeg stod inde på marken med cyklen, da den kom forbi. Jeg blev der til den var langt væk, og der drejede den ud til siden og steg op i vejret. Jeg kunne se den som en hvid prik,« beretter Haslev-pigen, der også skriver, at hun ikke tør fortælle sin far eller mor eller andre om sin oplevelse. □

Kom livet fra det ydre rum?

Der var vel nok en hel del, der mente, at Francis Crick, en af DNA's opdagere, var kommet lige vel langt ud, da han fremlagde sin teori om styret panspermia - dvs. teorien om at livet på Jorden opstod, da en raket med mikroorganismer blev sendt her til Jorden af en højtstående civilisation i det ydre rum. De fleste kemikere mener, at livet opstod, da et lyn, en chok-bølge eller en kraftig ultraviolet stråling ramte nogle simple molekyler i Jordens atmosfære og gjorde dem til mere komplekse organiske molekyler. Her har vi nu en kemiker, der mener han har et bevis på en noget mere spændende version af panspermia, hvor det ikke blot var mikroorganismer, men også det stof, de er lavet af, der kom hertil fra det ydre rum - og måske også sendt til andre steder i universet. Beviset findes i Murchison-meteoritten, der faldt nær Murchison i Australien i 1969. Videnskaben har længe vidst, at dele af denne meteorit indeholder aminosyrer, der aldrig er fundet på Jorden. Det nye er ikke, at disse organiske molekyler kommer fra det ydre rum, men *hvornår* de blev dannet. Hidtil har kemikerne troet, at molekylerne var rester af kemiske reaktioner, der fandt sted i solsystemets tidlige år for mellem 4,5 og 5 milliarder år siden. John Cronin og hans kolleger ved

DERES EDB-ANLÆG FORTJENER

UNICOS

SOFTWARE

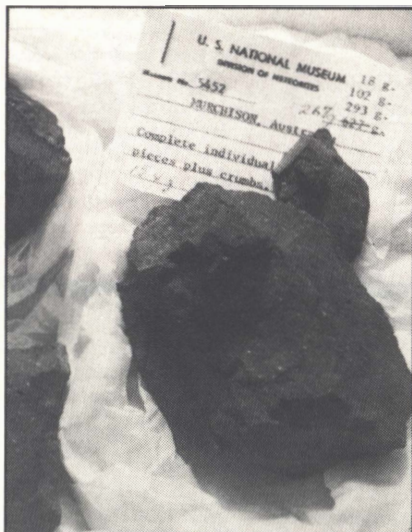
TOTAL - Løsning for den mellemstore virksomhed

Ordrebehandling · Lagerstyring · Materialedisponering
Fakturerings · Sagsregnskab · Lønadministration
Økonomistyring · Kalkulationer · Tekstbehandling

cosmo data

- Landsdækkende EDB-service -

02-17 50 55

Et stykke af Muchison-meteoritten beviser, at organisk stof meget vel kan stamme fra interstellare støvskyer.

Arizona State og Caltech mener dog, at molekylerne er meget ældre. I tidsskriftet *Nature* har de skrevet, at molekylerne indeholder deuterium i en mængde, der svarer til den, der er observeret i den slags interstellare støvskyer, som dannede solsystemet. »Hvis denne sammensætning stammer fra støvskyer,« siger Cronin, »kan den føres helt tilbage, til før solsystemet blev dannet.«

Cronin mener, at da støvsken trak sig sammen for at danne solsystemet, blev nogle af molekylerne bundet til meteoritter. »Der er god grund til at antage, at nogle af meteoritterne førte (organiske) dele med sig til Jordens overflade, når de faldt,« siger han. Cronin påpeger dog, at selv hvis hans hypotese er korrekt, udelukker den ikke muligheden for, at organiske molekyler blev dannet som følge af lynnedslag. Spørgsmålet er, at hvis begge ting virkelig skete, spillede den ene så en større rolle end den anden? Hvis meteoritter bragte livets byggesten hertil, fortsætter Cronin, må de også have bragt dem til andre steder i universet. »Skyerne er enorme,« siger han, »og alle stjerner og planeter blev dannet af dem.« Nogle astronomer mener, at der er mulighed for liv på 10^{20} planeter i universet. Hvis de interstellare skyer indeholder den slags organisk kemi, der skaber liv, siger Cronin, »må det, der skete her, også være sket mange andre steder.«

Kilde: *Discover*, juli 1987.

Oversættelse: Flemming Rasmussen.

Eugen Semitjov død

Den kendte journalist, forfatter og tegner Eugen Semitjov er død kun 64 år gammel.

Eugen Semitjov var født i Stockholm af russiske forældre. Efter studier på Teknisk Højskole blev Semitjov illustratør af hovedsagelig science fiction. I halvtredserne arbejdede han som journalist ved dagspressen, hvor han i tekst og tegning beskæftigede sig særligt med den kommende rumalder. Han nåede da også som første vestlige russisktalende journalist at interviewe kosmonauten Jurij Gagarin. Ved denne rejse til Sovjet fik han sit egentlige gennembrud som international reporter. Han har for radio, TV, dags- og ugepressen rapporteret fra Cape Canaveral og andre rumcentre. Semitjov har fået udgivet adskillige bøger med populærvenskabeligt indhold. Blandt hans svenske udgivelser kan nævnes: »Det kommer en dag«, »Den hundreårige Spådommen«, »Bortom tid og rum«, »Mannen från framtiden«, »Mellan dröm och verklighet - rapport från den indra rumden« samt ungdomsbogen »UFO-Fjællet«.

I årenes løb har Eugen Semitjov fulgt videnskabens fremmarch inden for mange forskellige områder. Han har besøgt i hundredevis af forskningscentre verden over, klatret i vulkan-kratere, været sammen med akvanauter, når disse forberedte sig på at gå ned i havdybet, besøgt radio-teleskoper og observatorier. Han var desuden en af de journalister, der levende beskæftigede sig med spørgsmålet om liv i universet, herunder også UFO'erne. I 1979 udsendtes på forlaget A & K-Borgen Eugen Semitjovs bog »De ufattelige UFO'er«, der bl.a. viste Semitjovs store spændvidde som skribent. Bogen viste bl.a. en forfatter, der havde besøgt en lang række mennesker verden over. Mennesker som er eller var involveret i UFO-problematikken. I Danmark har vi set Semitjovs artikler og tegninger i adskillige

ugeblade, fortrinsvis i *Familie Journalen* og *Hjemmet*. I UFO-sammenhæng husker vi hans spændende beretning »Sovjet og de flyvende tallerkeners gåde« i *Familie Journalen* allerede i marts 1961. I 1972 fik Eugen Semitjov tildelt den fornemme »Stora Journalistpriset« for sin fremragende indsats for den populærvenskabelige journalistik.

Ole Henningsen

Ufoer i Kileformation

Torsdag nat så indbyggerne i landsbyen Kimbr seks kilometer uden for Kundiawa tolv uidentificerede flyvende objekter.

De »flyvende tallerkener« fløj lavt langs »Wara Simbu« kløften mod Madang, rapporterede en medicinal-arbejder.

Objekterne var runde med lys som en bils stoplys, og de fløj i kileformation.

Kilde:

Papua New Guinea Post Courier, 26.02.1985./fr

UDSALG KØB NU - SPAR 50%

UFO-NYT årgang	førpris	NU
1973 (nr. 3, 4, 5, 6)	30,00	15,00
1974 (nr. 3, 4, 5)	30,00	15,00
1975 (nr. 3, 4, 5, 6)	35,00	17,50
1976 (nr. 2, 3, 4, 5, 6)	45,00	22,50
1977	45,00	22,50
1978	45,00	22,50
1979	50,00	25,00
1980	75,00	37,50

Årgange bestilles ved at indbetale det pågældende beløb + kr. 12,- (ekspedition/porto) på giro 9 11 77 25, SUFOI, Postboks 6, 2820 Gentofte.

Husk at skrive, hvilken årgang der betales for.

SUFOI-Aalborg

markerer sit 15 års jubilæum ved et offentligt arrangement i Aalborgshallen (Teatersalen).

- ★ FOREDRAG
- ★ Udstilling
- ★ UFO-FOTOS

Onsdag den 16. februar 1988 kl. 19.00

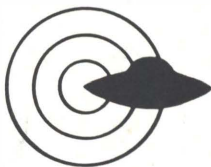
Se i lokalpressen for nærmere oplysninger.

Kære læser

UFO-NYT er kommet gennem sit krise-år. Trods nødvendige nedskæringer på udstyr og sidetal har læserne ikke svigtet os. Det er jo trods alt også indholdet og ikke »indpakningen« der tæller. UFO-NYT er SUFOIs livsnerve. Uden UFO-NYT kunne vi bl.a. ikke få råd til at indsamle og behandle danske ufo-rapporter, og så ville værdifuldt materiale gå tabt for eftertiden. Derfor er vi glade for læsernes opbakning.

Redaktionen har mange spændende artikler på bedding, så der er noget at se frem til – også i årgang 1988. Bl.a. artikler om:

Ufo-styrt i USA ★ Debat om hemmelige ufo-dokumenter ★ Mysteriet om Mars-ansigtet ★ Statusrapport over danske fotosager ★ Alt om »JAL ufo-sagen« ★ Foto-reportage fra jubilæumsarrangementet i Lyngby Storcenter.

Det er tiden, hvor du skal forny dit abonnement. Og det er stadig billigt! Prisen for årgang 1988 er kr. 147,00. Indbetal beløbet på giro 9 11 77 25 allerede nu.

Du har sikkert en god ven, som er interesseret i ufoer. Lad ham se UFO-NYT, og spørg, om han vil abonnere. Hvis han bliver abonnent og også skriver dit navn på modtagerdelen (»tegnet af:«), så får du straks tilsendt et gavekort på kr. 100,-. Gavekortet dækker køb af salgsmaterialer fra SUFOI. Og netop nu har vi mange gode tilbud.

Vi arbejder stadig på at gøre UFO-NYT og SUFOI bedre. Vær med i debatten. Skriv til redaktionen. Fortæl os om observationer i dit område. Lav en ufo-studiekreds, vi hjælper meget gerne. Mulighederne er mangfoldige.

Sidste frist for indlevering af dit indlæg i UFO-NYT er den 1. januar 1988. Men send det allerede i dag. **UFO-NYT nr. 1, 1988 udkommer medio marts.**

UFO-NYTs redaktion og SUFOIs øvrige repræsentantskab ønsker alle læsere en glædelig jul og et godt nytår. – På gensyn i årgang 1988.